

Glasilo občanov
Šmartnega ob Paki

NOVEMBER,
DECEMBER 2026

ŠOP

4 ŠMARTNO ZA VSE

Občina Šmartno ob Paki je občina po meri invalidov

5 UTRIP OBČINE

Občinska priznanja in nagrade za leto 2026

9 UTRIP OBČINE

Občini Šmartno ob Paki srebrni ISSO certifikat za razvojno odličnost

9 PORTRET

Ko les pripoveduje zgodbe

11 INTERVJU

Premalo se zavedamo, kaj v Šmartnem imamo

13 PESTRO IN DRUŽABNO

AMD-DLT – oktober v znamenju strokovne ekskurzije

14 PESTRO IN DRUŽABNO

Praznovanje zakonskih jubilejev v Velenju

15 PESTRO IN DRUŽABNO

Zaupam knjižnici

16 PESTRO IN DRUŽABNO

Jubilejna 10. trgategv potomke stare vinske trte

Glasi občanov Šmartnega ob Paki ŠOP

Izdal Javni zavod Mladinski center Šmartno ob Paki,
Šmartno ob Paki 13

3327 Šmartno ob Paki

tel.: +386 64 167 940

pisarna@mcsop.si

Odgovorna urednica: Kristina Suhadolnik

Uredniški odbor: Hana Bizjak, Amadeja Koren, Mateja Potočnik

17 PESTRO IN DRUŽABNO

Strokovni ekskurziji konjerejskega društva in vabilo na dogodka

18 MLADARIJE

Učenci CVIU Velenje v Šmartnem ob Paki na taboru Zmorem sam

19 MLADARIJE

Od sončnih korakov do velikih uspehov

20 MC ŠOP

V prijetnih pisanih jesenskih dneh se ljudje še bolj povežemo

27 KULTURA

Glas, ki povezuje – nepozaben zaključek Poznopoletnega festivala

28 PRAVLJICA

Bučka Brigita

30 POTOPIŠ

2 500 km s kolesom po evropski Martinovi poti

31 SPOZNAJMO SVOJO OBČINO

Umor župana Franca Steblovnika – starejšega leta 1889

32 SPOZNAJMO SVOJO OBČINO

Leta druženj, zaključkov, spominjanj in povezovanj

Oblika logotipa naslovnice: Mateja Krušlin

Avtor fotografije na naslovnici: Ivica Maglica

Prelom: Diling, d.o.o.

Tisk: Grafika Gracer d.o.o.

Datum izdaje: oktober 2026

Naklada: 1300 izvodov

ISSN 2820-5626

Pošiljanje gesla nagradne križanke pomeni, da soglašate z objavo vaših osebnih podatkov, če ste izžrebani. Osebnostne podatke uporabljamo izključno za namen izvedbe nagradne igre.

Nič ni samoumevno, tudi kultura ni zastoj

Vsak kraj ima svojo zgodbo. Ustvarjajo jo ljudje, njihovo delo, medsebojna povezanost in vrednote, ki jih prenašamo iz roda v rod. Pomemben del te zgodbe je tudi kultura, saj nas povezuje, ohranja našo identiteto in daje kraju tisto posebno dušo, po kateri ga prepoznamo. Prav skozi kulturo se pokaže, koliko nam pomenijo naš kraj, naši ljudje in skupnost, v kateri živimo.

Moški pevski zbor Franc Klančnik je že desetletja del te zgodbe. Leta 2028 bomo obeležili častitljivih 70 let delovanja. Za nami so generacije pevcev, številne vaje, nastopi, odrekanja in nešteto ur prostega časa, namenjenih skupni ljubezni do petja. Na to tradicijo smo ponosni, vendar se zavedamo, da dolga zgodovina sama po sebi še ne zagotavlja prihodnosti. Za vsako novo poglavje so potrebni predanost, sveže ideje in pripravljenost za razvoj.

Zato smo se v preteklem obdobju odločili, da bomo naše delovanje nadgradili in občinstvu ponudili nekaj več. Zavedamo se, da ima klasično zborovsko petje neprecenljivo vrednost, hkrati pa želimo poiskati nove poti do poslušalcev, ustvarjati drugačne glasbene izkušnje in pritegniti tudi tiste, ki ne obiskujejo zborovskih koncertov. V preteklih letih smo tako več poudarka namenili projektnemu delu, novim sodelovanjem in zahtevnejšim koncertnim projektom. Tudi sodelovanje s Kvatropirci je del te poti. Odziv občinstva in obisk naših koncertov nam potrjujeta, da je bila odločitev za takšen razvoj smiselna. To nam daje voljo, da vztrajamo, se učimo in si postavljamo nove cilje.

Za vsakim uspešnim koncertom pa se skriva veliko več, kot je videti iz odra. Za njim so ure vaj, načrtovanje, organizacija, usklajevanje obveznosti in predvsem ljudje, ki so pripravljeni del svojega prostega časa nameniti skupnemu cilju. Predanost članov našega zbora je zato vredna vsakega priznanja. Ljubiteljsko ustvarjanje temelji na prostovoljstvu in ljubezni do glasbe, vendar tudi največja predanost ne more odpraviti vseh organizacijskih in finančnih izzivov.

Ob tem se moramo zavedati še nečesa: **če nič ni samoumevno, tudi nič ni zastoj.** Kakovosten koncert ima svojo ceno. Za njim so poleg prostovoljnega dela tudi stroški priprave, izvedbe, tehnične podpore in sodelovanje z gostujočimi izvajalci. Čeprav člani društva svoje delo opravljamo iz ljubezni do petja in domačega kraja, to še ne pomeni, da lahko zahtevne projekte pripravljamo brez potrebnih sredstev. Vsi si želimo, da bi bila kultura dostopna čim širšemu krogu ljudi, vendar moramo hkrati razumeti, da kakovostna izvedba zahteva ustrezno finančno podlago. Vstopnina zato ni zgolj cena za ogled koncerta, temveč tudi prispevek k temu, da takšni dogodki lahko nastanejo in da jih bomo lahko pripravljali tudi v prihodnje.

Ljubiteljska kultura danes ni v zavirljivem položaju. Zato je pomembno, da njene vloge ne prepuščamo zgolj posameznim zanesenjakom in društvom, ampak da se njenega pomena zavedamo vsi. V naši mali občini je vsak posameznik, vsako društvo in vsak kakovosten projekt še toliko pomembnejši. Prav zato bi morali sodelovati, se povezovati in podpirati dobre pobude. Kultura ne sme biti prostor delitev ali tekmovanja med društvami, temveč priložnost, da s skupnimi močmi ustvarimo nekaj, na kar smo lahko ponosni vsi. Dober projekt je lahko v ponos celotnemu kraju, ne glede na to kdo ga pripravi. Pri tem ima pomembno vlogo tudi občina, ki lahko s podporo kakovostnim pobudam pomaga ustvarjati okolje, v katerem se ljubiteljska kultura lahko razvija in ostane živa.

Pomembni pa ste tudi vi, spoštovane občanke in občani. Podpora domači kulturi se ne kaže samo z lepimi besedami, temveč predvsem z obiskom prireditev, spodbudno besedo in zanimanjem za delo domačih ustvarjalcev. Ko napolnimo dvorano, nastopajočim sporočimo, da njihov trud nekaj pomeni. Ko podpremo domača društva, ne podpremo samo njihovih članov, temveč prispevamo k življenju celotnega kraja.

Hvala vsem, ki nas spremljate, obiskujete naše koncerte in verjamete v naše delo. Želimo si, da bi se tudi v prihodnje znali povezovati, prepoznati dobre projekte in razumeti, da je kultura skupna vrednota, za katero smo odgovorni vsi.

Pesem se začne pri pevcu, vendar zares zaživi šele med ljudmi. Če želimo, da bo v našem kraju odmevala tudi v prihodnjih desetletjih, moramo zanjo skrbeti vsi – društva, občina in občani. Zavedati se moramo, da tradicija, podpora in kulturno življenje ne obstajajo sami od sebe. Potrebni so ljudje, njihova volja, sredstva in pripravljenost sodelovati.

Kajti kultura ni samo tisto, kar slišimo na koncertu. Je spomin na tiste, ki so peli pred nami, je glas ki ga ohranjamo in je dar prihodnjim rodovom, ki bodo nekoč iskali sledove našega časa. Vsaka vaja, vsak nastop, vsak obisk in vsaka podpora so kamen skupnemu temelju, na katerem bo zrasla prihodnost našega kraja. Če bomo znali stopiti skupaj, bo pesem ostala živa – ne le v dvoranah, temveč v srcih ljudi, ki jim je mar...

Dejan Vodovnik, predsednik MoPZ Franc Klančnik

Spoštovani občanke in občani,

oktober zaključujemo z dnevom reformacije, november začnemo z dnevom spomina na mrtve. Oba praznika na nek način posvetimo predvsem hvaležnosti. Hvaležnosti za naše prednike, za vse tiste, ki jih ni več z nami, a so nas na različne načine in na različnih ravneh močno zaznamovali. Pripadnikom reformacije, verskega, političnega in kulturnega gibanja 16. stoletja gre zahvala za uveljavitev in razvoj našega maternega jezika, številnim, ki se jim bomo ob prazničnih dneh poklonili s komemoracijami, pa za njegovo ohranitev. V november, za našo občino praznični mesec, torej vstopamo spokojno, z mislimi na bližnje, ki so nas že zapustili.

Prihaja čas hvaležnosti za vse tisto, kar imamo danes, in vse tiste, ki s svojim delom, predanostjo in dobronamernostjo lepšajo naše življenje. Vabljeni k praznovanju in skupnemu veselju! Polepšajte z vašo prisotnostjo prireditve, s katerimi bomo pospremili letošnji občinski praznik!

Janko Kopušar
župan Občine Šmartno ob Paki

ŠMARTNO ZA VSE

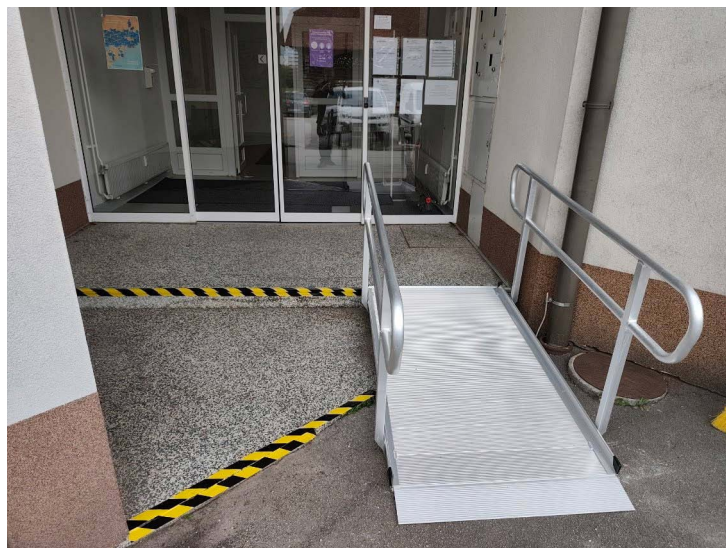
Občina Šmartno ob Paki je občina po meri invalidov

Občina Šmartno ob Paki se je, kot smo že pisali, aprila letos s podpisom dogovora z Medobčinskim društvom invalidov Šaleške doline in Zvezo delovnih invalidov Slovenije vključila v izvajanje projekta za pridobitev listine Zveze delovnih invalidov Slovenije z nazivom »Občina po meri invalidov«.

Po pridružitvi projektu smo oblikovali občinski svet za invalide in projektno delovno skupino ter pripravili akcijski program, ki je naše vodilo pri izboljševanju pogojev za enakovredno vključevanje invalidov v družbeno življenje in njihovo kvalitetnejše življenje. Sredi septembra je Šmartno ob Paki drugič letos obiskal projektni svet Zveze delovnih invalidov Slovenije. Na srečanju, ki so mu prisostvovali članice in člani sveta za invalide in projektne delovne skupine ter predstavniki koordinacije invalidskih organizacij Šaleške doline, smo projektne skupini predstavili vmesno poročilo o izvajanju akcijskega načrta za izboljšanje in uresničevanje enakih možnosti invalidov v naši občini v letu 2026. Člani projektne skupine so naša prizadevanja zelo pohvalili.

Ob obravnavi vmesnega poročila so izpostavili več dobrih praks, ki jih bodo predstavili tudi drugim v projektu sodelujočim občinam. Med drugim so posebej izpostavili imenovanje koordinatork za dostopnost v osnovni šoli, proaktivno sodelovanje župana z institucijami na področju zdravja in dobro sodelovanje občine z invalidi, ki jih je župan **Janko Kopušar** pozval k pregledu dostopnosti v kraju in sprotnemu poročanju o pomanjkljivostih. Rezultat tega sodelovanja so na primer tudi nove taktilne oznake za slepe in slabovidne, s katerimi je občina dopolnila projekt sanacije ceste mimo osnovne šole. Vgradnja vodilne taktilne oznake in prefabriciranih betonskih čepastih taktilnih plošč, ki pomembno izboljšujejo dostopnost za ranljivo skupino slepih in slabovidnih, v pomoč pa so tudi osebam z drugimi omejitvami, je vredna malo manj kot 17 tisoč evrov. Konec septembra smo Zvezi delovnih invalidov Slovenije posredovali končno poročilo o uresničevanju akcijskega načrta v letošnjem letu, pred dnevi pa prejeli sporočilo zveze, da bo Občina Šmartno ob Paki v letu 2026

prejela naziv Občina po meri invalidov. Predsednica projektne skupine ZDIS za projekt Občina po meri invalidov **Andrejka Fatur Videtič** je ob obisku v Šmartnem ob Paki kot dobro prakso prepoznala tudi redno rubriko Šmartno za vse v občinskem glasilu, ki bralcem poleg informacij o izboljšavah na področju dostopnosti prinaša tudi druge koristne vsebine, povezane z zdravjem. Člane invalidskih organizacij in drugih društev, ki delujejo na področju zdravja, prijazno vabimo, da rubriko obogatijo tudi s svojimi prispevki!

V okviru projekta smo v sodelovanju z Zdravstvenim domom Velenje poskrbeli tudi za novo klančino pri zdravstveni postaji.

OBČINSKA PRIZNANJA IN NAGRADE ZA LETO 2026

Grb Občine Šmartno ob Paki

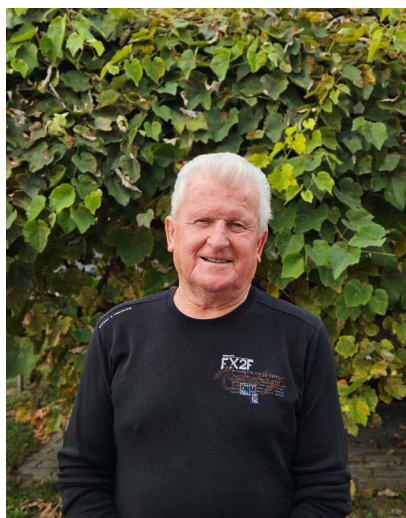

Društvo vinogradnikov Šmartno ob Paki je bilo ustanovljeno leta 1996. V treh desetletjih obstoja je postalo pomemben del družbenega, kulturnega in turističnega življenja občine. Je nosilec ohranjanja vinogradniške tradicije v Šmartnem ob Paki in gonilo

razvoja tukajšnje vinogradniške dejavnosti. S svojim delovanjem povezuje vinogradnike, ljubitelje vina in druge prebivalce. Veliko pozornosti v društvu namenjajo strokovnemu izobraževanju članov in izmenjavi znanja med njimi, kar se odraža v rasti kakovosti vin in dobrih rezultatih domačih vinogradnikov na državnih in drugih ocenjevanjih vin. Društvo vinogradnikov Šmartno ob Paki si prizadeva tudi za širjenje kulture pitja vina in vino predstavlja predvsem kot plod znanja, tradicije, dela in spoštovanja narave ter del slovenske kulturne dediščine. Raznoliki dogodki, ki jih organizira društvo, pomembno prispevajo k prepoznavnosti občine in razvoju na področju turizma. V letošnjem, za društvo jubilejnem letu, so v Šmartno ob Paki pripeljali tudi državno ocenjevanje vin Zveze VINIS in enega pomembnejših dogodkov slovenskega vinogradništva, VINISOV dan.

Društvo vinogradnikov Šmartno ob Paki prejme grb Občine Šmartno ob Paki za tridesetletno uspešno delovanje ter izjemen prispevek k razvoju in prepoznavnosti občine.

Plaketa Občine Šmartno ob Paki

Martin Lenošek je bil rojen v delavsko-kmečki družini v Rečici ob Paki, kjer si je kasneje ustvaril tudi svojo družino in dom. Osnovno šolo je obiskoval v Šmartnem ob Paki, potem pa se je izučil za voznika tovornega vozila. Najprej je bil zaposlen v trgovskem podjetju Koloniale Celje, od leta 1969 dalje pa v Gorenju, kjer je ostal vse do upokojitve. Tina, kakor ga kličejo sovaščani in prijatelji, se je v Planinsko

društvo Šmartno ob Paki včlanil takoj po ustanovitvi in je ves čas eden njegovih najaktivnejših članov. Več let je bil član društvenega upravnega odbora in sekcije markacistov, sodeluje pri vseh delovnih akcijah v Martinovi vasi in pri urejanju planinskih poti. Bil je med pobudniki Martinove poti, ki jo je s kolegi iz društva tudi postavil. Za delovanje na področju planinstva je prejel bronasti, srebrni in zlati znak Planinske zveze Slovenije. Prav tako kot za planince, je Martin Lenošek dragocen tudi za lokalno skupnost. Vedno je pripravljen na sodelovanje in nesebično pomoč, dobre odnose med ljudmi pa gradi tudi z neizčrpnima pozitivno energijo in dobro voljo.

Martin Lenošek prejme plaketo Občine Šmartno ob Paki za dolgoletno predano delo v Planinskem društvu Šmartno ob Paki.

Županovo priznanje

Robert Goličnik s svojo glasbeno šolo, ki ima prostore tudi v Šmartnem ob Paki, nedvomno prispeva k prepoznavnosti naše občine, obenem pa z njo v kraju ustvarja nov gradnik skupnosti. V letošnjem letu Glasbena šola Goličnik zaznamuje tri desetletja delovanja, z njo in lastnim glasbenim udejstvovanjem pa je Robert Goličnik močno zaznamoval tudi širšo glasbeno sceno. Od leta 2022 organizira in vodi tekmovanje Šaleška harmonika, več let pa je tudi predsednik Zlate harmonike Ljubečna. Njegovi učenci iz Šmartnega ob Paki **Nika Drofelnik, Nik Dvornik, Ambrož Goličnik, Žiga Hriberšek, Maj Kovačič in Tilen Kumar** pod njegovim mentorstvom dosegajo izjemne uspehe na tekmovanjih na različnih ravneh ter s tem odlično predstavljajo svoj domači kraj. Glasbena šola Roberta Goličnika redno bogati program najrazličnejših prireditev v občini ter s tem prispeva h kulturnemu utripu kraja ter tudi k povezovanju občanov in občanov.

Robert Goličnik prejme županovo priznanje za izjemne dosežke na področju glasbenega ustvarjanja in izobraževanja.

Urška Sušak prejme županovo priznanje za predano delo v dobrobit skupnosti.

Županovo priznanje mladim

Tudi v prostem času postori veliko: igra tenis, ukvarja se s podvodnim ribolovom in igra klarinet pri Pihalnem orkestru Zarja Šoštanj.

Luka Polak Rožič prejme županovo priznanje mladim za izjemen šolski uspeh.

NAPOVEDNIK DOGODKOV

Županovo priznanje mladim

Moškemu pevskeemu zboru Franc Klančnik. Prosti čas mu poleg glasbe zapolnjujeta tudi tek in kolesarjenje. Za izjemen učni uspeh ter dosežke na področju glasbe je ob koncu srednješolskega izobraževanja prejel posebno priznanje – naziv *izjemni dijak*.

Andraž Centrih prejme županovo priznanje mladim za izjemen šolski uspeh.

[illegible]

V Šmartnem ob Paki na ogled preteklost kraja

Mojca Ževart, direktorica občinske uprave Foto: arhiv Občine Šmartno ob Paki

Na ploščadi pred vhodom v Občino Šmartno ob Paki je od 25. septembra na ogled razstava »Šmartno ob Paki v dokumentih Zgodovinskega arhiva Celje«, ki skozi raznovrstno arhivsko gradivo predstavlja preteklost kraja in njegovih prebivalcev. Razstavo so v sodelovanju pripravili Občina Šmartno ob Paki, Muzej Velenje in Zgodovinski arhiv Celje. Njen avtor je dr. Bojan Himmelreich.

Gre za osmo razstavo iz serije Arhiv v regiji, s katero Zgodovinski arhiv Celje svoje gradivo približuje prebivalcem posameznih krajev. Razstava ni klasičen kronološki pregled zgodovine Šmartnega ob Paki, temveč reprezentativen izbor gradiva iz različnih arhivskih fondov in zbirk. Njena posebnost je prav raznolikost: obiskovalec se sreča z osebnimi zgodbami prebivalcev, dokumenti lokalne

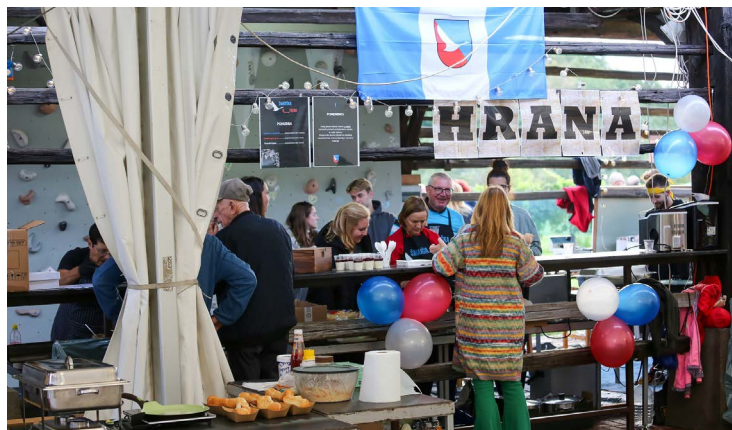
uprave in gospodarstva, gradivom o šolstvu, vinogradništvu, prometu, društvenem življenju, kulturi in športu, pa tudi z zemljevidi, katastrskimi načrti, razglednicami, poštnimi žigi in drugo dokumentacijo.

Med najstarejšimi eksponati izstopa kupno pismo iz leta 1764, povezano z vinogradom na Malem Vrhu. Na ogled so tudi katastrska mapa občine iz leta 1825, seznam šoloobveznih otrok in načrt šole iz leta 1824, dokumentacija o gradnji šole iz leta 1830 ter načrti in gradivo, povezani s prometnimi povezavami. Pomemben del razstave predstavljajo tudi izseki iz bogatega društvenega in kulturnega življenja. Z arhivskim gradivom se predstavljajo pevski zbor, kulturno društvo, Gledališče pod kozolcem, nogometni klub pa tudi gasilci in vaške igre. Med drugim je na ogled tudi fotografija nogometne tekme prve slovenske lige med moštvoma Era Šmartno in Maribor Pivovarna Laško iz leta 2001. Razstavo si lahko ogledate do 15. novembra 2026. Vabljeni!

Dobrodelna Koštiljada

Mojca Ževart, direktorica občinske uprave Foto: arhiv Občine Šmartno ob Paki

Letos se je za sodelovanje na tradicionalni Koštiljadi, ki je že vrsto let del šmarškega Poznopoletnega festivala, prvič odločila tudi Občina Šmartno ob Paki. Zaposleni v občinski upravi so tudi ob tej priložnosti dokazali, da so dobro uigrana ekipa. Odlično so se izkazali tako pri pripravi na dogodek kot tudi na Koštiljadi sami.

Direktorica in sodelavke smo skrbeli za hrano in pijačo, župan pa se je nadvse izkazal kot natak. Svojo stojnico so »občinarji« poimenovali Šmarška GOSTilna in jo opremili v šmarške občinske barve. Iz identitete kraja smo izhajali tudi pri oblikovanju ponudbe. Pripravili smo tri »specialitete«: martinov sendvič z natrgano perutnino in zeljno prilogo, kuhano smetano (panna cotto) s prelivom iz domačega jagodičevja, ki smo jo za to priložnost poimenovali beli gosji puh z rdečo odejico, in šmarški špic – koktajl po lastnem receptu, katerega osnova je šmarška kavčina, rdeče vino iz šmarških potomk najstarejše vinske trte na svetu, ki ga pridelata in polni Društvo vinogradnikov Šmartno ob Paki.

S prostovoljnimi prispevki za pokušino šmarških dobrot, ki smo jih na stojnici ponujali župan in sodelavke Občine Šmartno ob Paki, smo zbrali 494 evrov. Z veseljem smo jih dodali še šest

ter 500 evrov predali Medobčinski zvezi prijateljev mladine Velenje. Glavni namen našega sodelovanja na Koštiljadi je bila poleg prispevka k dogajanju v kraju, podpore organizatorjem in druženja izven delovnega časa namreč dobrodelnost. Strokovni sodelavci Medobčinske zveze prijateljev mladine Velenje so izbrali dve enostarševski družini iz Šmartnega ob Paki, potrebni pomoči. V eni družini je mamica s tremi otroki, v drugi mamica s prvošolcem. Obe mamici sta zaposleni, a kljub temu ne zmoreta sami poravnati vseh stroškov. Tako sta bili veseli pomoči v višini 250 evrov, s katerimi je Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje poskrbela za plačilo bivanjskih stroškov (električna energija, ogrevanje, komunalne storitve). Teh je v hladnejšem delu leta še več kot sicer, zato je prav, da se večkrat spomnimo na tiste med nami, ki so v stiski, in jim po svojih močeh pomagamo.

PGD ŠMARTNO OB PAKI

Častni občan Marjan Drev o Slomškovem spomeniku

Mojca Ževart, direktorica občinske uprave Foto: arhiv Družine

Na spletnih straneh tednika Družina smo zasledili zapis, v katerem častni občan Šmartnega ob Paki, kipar Marjan Drev, pripoveduje o tem, kako je izdelal bronasti spomenik Antonu Martinu Slomšku, ki stoji na Slomškovem trgu pred mariborsko stolno cerkvijo. Ker verjamemo, da je prispevek, ki je bil najprej objavljen v Slomškovem listu, prilogi tednika Družina, zanimiv tudi za marsikaterega bralca ŠOP-a, ki nanj ni naletel, v nadaljevanju objavljamo povzetek kiparjeve pripovedi.

»Izdelave osnutka kot tudi samega spomenika blaženega škofa A. M. Slomška sem se lotil z izjemnim spoštovanjem in resnostjo. Slomška so ljudje v krajih, od koder izhajam, pa tudi drugod, že dolgo časa imeli za svetnika. Nameraval sem ga predstaviti kot velikega Slovenca. Bil je rodoljub in cerkveni dostojanstvenik.

Zamislil sem si, da bi njegovo škofovsko dostojanstvo odražala sedeča drža, kot kaže njegova edina fotografija iz leta 1862, posneta na Dunaju. V ta namen sem izdelal vsaj 20 osnutkov in več podstavkov, vedno po dva hkrati. Tako sem lažje zbiral informacije za kompozicijsko umestitev kipa v prostor trga. Osnutek za kip je najprej treba delati po celoti, v odnosu do okoliške arhitekture ali krajine. Podstavku so na sprednji strani dodane stopnice, ker so znamenje dostopnosti in tvorijo fizično povezavo z opazovalcem. Podstavek brez stopnic bi kip odrezal od ljudi. Pri portretu sem se ravnal po ovalnem portretu graškega slikarja Josefa Tunnerja, nastal v letih 1860–1862, ki predstavlja vzor za množico kasnejših škofovih upodobitev. V portretu sem bil zaradi vizualne občutljivosti zavestno zadržan, ker se po karakterju nagibam k ekspresivnosti.

Modeliranje kipa je potekalo na mojem domu v Šmartnem ob Paki, na kmetiji mojega brata, kjer sem odraščal. Za izdelavo sem si vzel osem mesecev dela. Toliko časa sem potreboval iz več razlogov. Kip Slomška je bil moje prvo javno naročilo. Do tedaj sem sicer delal portrete, vendar je izdelava figure, še posebej monumentalne, nekaj povsem drugega zaradi velikosti, stilizacij pri realistični upodobitvi in dejstva, da so priložnosti za tako delo zelo redke. Upravičeno sem pričakoval, da se bodo med delom pojavljala vprašanja glede kompozicije same forme. Pri izdelavi kipa je namreč vedno tako, da makete ni mogoče enostavno povečati na željeno končno velikost, ampak je na originalu treba nekoliko spreminjati proporcije, razmerja med posameznimi deli. To je psihološki faktor velikosti. Original mora biti vedno bolj vitek kot maketa.

Moja ocena glede višine kipa z ozirom na umestitev papirnate makete na Slomškovem trgu je bila skupaj z višino podstavka okrog 3,5 m, kip pa bi bil visok dobrih 2,5 m. Taka višina je za fizično delo sicer enostavno obvladljiva. Vendar je šlo pri tem za sedečo figuro. Če bi bila stoječa, bi ustrezala velikosti figure 3,5 m, kar je, gledano po kiparski masi, precej več. To je zopet stvar psihološkega faktorja kiparskih volumnov, ki delajo razliko med sliko in kipom. Sliko je mogoče enostavno povečati. Pri kipu pa je prisotna še globina kot tretja dimenzija razsežnosti in z njim povezana množica vizur z vseh zornih kotov, diagonal, s strani in od zadaj.

Meseca marca 1991 je bil kip zmodeliran v glini. Da bi ga lahko prepeljali v livarno, ga je bilo najprej treba odliti v mavec, kar je zahtevalo še dodaten mesec dela, do konca aprila. Najprej negativ oz. kalup, potem še pozitiv in odstranitev kalupa. Tovrstno delo je garaško, hkrati pa zahteva preciznost. Kip so v bron odlivali v livarni Likum v Zagrebu. Odlivanje je trajalo dobra 2 meseca. To je bil čas osamosvojitvene vojne za Slovenijo. Mavčni odlitek so zaradi varnosti, če bi se z originalom zgodilo kaj nepredvidenega, postavili pod kor cerkve na Slomškovi Ponikvi, kjer je še zdaj.«

114 – prava številka za številna vprašanja

Mojca Ževart, direktorica občinske uprave

V občinski upravi Občine Šmartno ob Paki radi rečemo, da smo občina odprtih vrat. Občanke in občani se na nas osebno ali po telefonu obrnejo ob vsakem času in v najrazličnejših primerih. Če le lahko, jim rade volje in po naših najboljših močeh pomagamo. Dostikrat prihajajo tudi v vprašanji, ki ne sodijo v naš delokrog. Če lahko odgovore poiščemo skupaj, to naredimo tako, vsekakor pa skušamo vsakogar vsaj napotiti na najustreznejši naslov.

Nemalokrat so to druge institucije javne uprave, na primer upravna enota, finančna uprava ali center za socialno delo. V času po poplavi avgusta 2023 smo marsikoga usmerili tudi na Klicni center 114, ki je bil takrat ustanovljen prav z namenom podpreti prizadete zaradi ujme s pravimi informacijami. Morda je v javnosti premalo znano, da klicni center še vedno deluje in da danes pokriva širok nabor vsebin. Na številki 114 tako lahko še vedno dobite informacije o pomoči ob kriznih dogodkih, pa tudi odgovore na vprašanja o dolgotrajni oskrbi, pokojninski reformi, osebnih dokumentih, zdravstvenih storitvah ter drugih aktualnih temah s področja delovanja države.

Svetovalci klicnega centra so posebej usposobljeni za to, da

klicateljem pomagajo poiskati pravo pot do odgovora, jih usmerijo do pristojnih institucij in po potrebi pomagajo tudi pri izpolnjevanju vlog. Kadar naletijo na zahtevnejša ali specifična vprašanja, se obrnejo neposredno na pristojne organe, od katerih pridobijo ustrezne informacije, ki jih nato posredujejo klicateljem. Povratne informacije, ki jih svetovalci klicnega centra dobijo od državljanov, pa posredujejo naprej pristojnim organom in tako prispevajo tudi k izboljšanju upravnih in drugih postopkov. Klicni center 114 državljanom in državljanom omogoča dostop do zanesljivih, preverjenih in usklajenih informacij o aktualnih temah, ki jih določa Vlada Republike Slovenije. Na voljo je od ponedeljka do petka med 8. in 15. uro. Klicni center 114 je dosegljiv tudi klicateljem iz tujine. Ti morajo poklicati številko +386 1 478 50 00.

Občini Šmartno ob Paki srebrni ISSO certifikat za razvojno odličnost in doseganje standarda občine dobrega življenja

Mojca Ževart, direktorica občinske uprave Foto: arhiv Občine Šmartno ob Paki

Vrednost sestavljenega indeksa za demografijo uvršča Šmartno ob Paki na 59. mesto in presega povprečje za 212 občin za 20 odstotkov. Na področju izobrazbe se Šmartno ob Paki uvršča na 49. mesto v Sloveniji z vrednostjo sestavljenega indeksa, ki za 17 odstotkov presega povprečje za 212 občin. Z vrednostjo sestavljenega indeksa ISSO za celoten razvojni položaj 47,96 se Šmartno ob Paki uvršča na skupno 116. mesto. Ta sestavljeni indeks vključuje vseh 54 kazalnikov z osmih področij.

Občina Šmartno ob Paki posebej izstopa pri treh kazalnikih. Po naravnem prirastu, ki je pomemben pokazatelj »vitalnosti« kraja, se uvršča na 25. mesto. Vrednost kazalnika naravnega prirasta občine Šmartno ob Paki znaša 1,75, medtem ko je povprečje slovenskih občin negativno: -2,8. Po brezposelnosti mladih se Šmartno ob Paki uvršča na 20. mesto. V analizo je zajeta starostna skupina od 15 do 29 let, tako da kazalnik pokaže stopnjo brezposelnosti v kritični skupini na trgu dela. Gre za skupino, ki je posebej občutljiva in pomembna za razvoj, ob tem pa nam kazalnik stopnje brezposelnosti mladih nudi pomemben vpogled v fleksibilnost in dinamiko lokalnega trga dela. V občini Šmartno ob Paki je stopnja brezposelnosti med mladimi 3 odstotke, kar jo uvršča v zgornjo desetino slovenskih občin. Povprečje za slovenske občine je namreč 6-odstotna brezposelnost mladih. Kumulativni podatek za desetletno obdobje o deležu novih doktorjev znanosti Šmartno ob Paki postavlja na 21. mesto med 212 slovenskimi občinami. V zadnjih desetih letih so na 1.000 prebivalcev občine Šmartno ob Paki naslov doktorja znanosti pridobile 4,6 osebe, povprečje za 212 občin pa znaša 2,8 novega doktorja znanosti na 1.000 prebivalcev.

Konferenca Zlati kamen je v slovenski javnosti najbolj odmevno strokovno srečanje na področju lokalne samouprave. Je platforma za izmenjavo izkušenj ter pogledov o razvojnih možnostih ter dobrih praksah med najvišjimi predstavniki lokalnih skupnosti, države in gospodarstva ter hkrati dogodek, ki zaključuje večmesečno raziskovalno delo o razvojnem napredku slovenskih občin. Na dogodku so vsako leto razglašene razvojno najbolj prodorne občine Slovenije. Rdeča nit letošnjega izbora za nagrado Zlati kamen 2026 je bila občinska prostorska politika. Občina Šmartno ob Paki se je s prejemom srebrnega certifikata uvrstila med občine, ki ponujajo prebivalcem kakovostno raven življenja in jih odlikuje solidna in uravnotežena stopnja doseženega razvoja.

Indeks ISSO je sestavljen iz večjega števila kazalnikov, izvedenih iz statističnih, finančnih in gospodarskih podatkov o občini ter spremlja demografska gibanja, učinkovitost delovanja občine, dinamiko gospodarskega razvoja, stanje na trgu dela in na področju izobrazbe, življenjski standard, stopnjo socialne kohezije in stopnjo okoljske osveščenosti v občini.

Ko les pripoveduje zgodbe

Hana Bizjak Foto: Hana Bizjak

Milan Matko iz Gavic že od mladih let ustvarja z rokami in domišljijo. Riše, kipari in rezbari, med vsemi tehnikami pa se je najbolj izpopolnil prav v rezbarjenju. V lesu najde prostor za svojo ustvarjalnost, skozi leta pa je s svojimi izdelki razveseljeval številne ljudi, ki so si želeli ohraniti spomin na domače okolje, bližnje ali motive, ki jim veliko pomenijo. Njegova dela so našla pot tudi v Ameriko in Avstralijo. Je tudi član Društva šaleških likovnikov. Za kiparstvo pa je dobil tudi certifikat.

Ljubezen do ustvarjanja se je začela že v osnovni šoli. »Imeli smo malo gozda, tam sem posekal lipo, da sem lahko nekaj izdolbel,« se spominja. Ko so se pozneje preselili v Velenje, je začel ustvarjati v kleti. Sprva so ga pritegnile afriške maske, pri katerih se je učil uporabljati dleto in postopoma razvijal svoje spretnosti. Mask je sčasoma nastalo toliko, da so jih želeli tudi obiskovalci, ki so jih videli pri njem. »Takrat sem rekel, da jih ne dam. Ko pa sem se jih naveličal, sem jih dal naprej,« pripoveduje. Tako so njegovi izdelki postopoma prihajali med ljudi, z njimi pa se je širilo tudi zanimanje za njegovo ustvarjanje. V njegovi zbirki je mogoče najti veliko različnih motivov. Največ je ustvarjal domače in kmečke prizore, stare zidanice ter sakralne podobe.

PORTRET

Pogosto je delal po naročilu, saj so si ljudje želeli izdelke po svojih zamislih, tudi podobe ljudi po fotografijah. Takšno delo je zahtevalo veliko časa in natančnosti. Za posamezne izdelke je porabil tudi več kot 20 ur, odvisno od velikosti in zahtevnosti detajlov. Čeprav je rad ustregel željam drugih, mu je bilo še posebej pri srcu ustvarjanje po lastnih zamislih. »Ko sem kaj delal zase, mi je bilo najbolj všeč. Takrat sem ustvarjal iz glave, po svoji umetniški žilici,« pravi. Med svojimi deli je najbolj ponosen na rezbarijo Zadnje večerje.

Znanje, ki ga prenaša naprej

Njegova spretnost ni ostala neopažena niti zunaj domače delavnice. Tudi letos je bil povabljen na Malo Napotnikovo kolonijo, kjer je mladim prikazoval svoje znanje in jim pomagal spoznavati svet rezbarjenja. Pokazal jim je tudi, kako pravilno držati dleto in se lotiti dela z lesom. Svoje izkušnje tako prenaša na mlajše generacije ter jim približuje rokodelsko spretnost, ki zahteva potrpežljivost, občutek in veliko vaje. Spominja se tudi delavnic, ki jih je sam obiskoval. Pred leti se je udeleževal tudi ur kiparjenja pri **Cirilu Cesarju**, kjer so nastajali zanimivi izdelki. Eno leto so tam izdelali tudi ženski akt.

Ustvarjalnost, ki ne pojenja

Zaradi zdravstvenih težav danes ustvarja nekoliko manj in se posveča predvsem manjšim izdelkom. Trenutno največ izdeluje zdravniške znake. Čeprav se je obseg njegovega dela zmanjšal,

ustvarjalne žilice ni izgubil. Ljudje ga še vedno sprašujejo, ali še kaj dela, sam pa težko sprejme misel, da bi ustvarjanje povsem opustil. »Če ne delaš, imaš občutek, kot da te ni več in da ti nekaj manjka,« pove. Pogreša trenutke, ko je lahko vzel kos lesa in začel rezljati. Ob tem se včasih vpraša, ali še zna, a ga praksa hitro spomni, da spretnost ostaja. Njegove izdelke si lahko ogledate na njegovem domu na naslovu Gavce 81, za obisk pa ga lahko pokličete na telefonsko številko **031 839 211**.

LOKALNE VOLITVE

Svoboda
naprej!

KANDIDATI
GIBANJE SVOBODA
ZA OBČINSKI SVET
ŠMARTNO OB PAKI

MAJHNA OBČINA. VELIKE PRILOŽNOSTI.

VARNO
za vse generacije.

POVEZANO
z ljudmi in za ljudi.

ZELENO
za čisto in urejeno okolje.

RAZVOJNO
za nove priložnosti.

ČLOVEKU PRIJAZNO
občino.

Darinka Pušnik

David Strmčnik

Borislavka Petrovič

Vinko Jeličič

Darinka Razdevšek

To je politični oglas.
Naročnik: Svoboda, Ameriška ulica 8, Ljubljana.

NAPOVEDNIK DOGODKOV

VS Podgora
vabi krajanke na

KOSTANJEV PIKNIK

Dobimo se v
nedeljo, 8. 11. 2026
ob 14. uri

na igrišču v spodnji Podgori.

Obvezna oprema:

- ✓ pest kostanja
- ✓ sladek jabolčnik
- ✓ in dobra volja

Naj bodo takšna srečanja priložnost,
da se spet srečamo, poklepeta
in skupaj ustvarjamo lepo prihodnost.

Premalo se zavedamo, kaj v Šmartnem imamo

Kristina Suhadolnik Foto: arhiv Občine Šmartno ob Paki, DV Šmartno ob Paki

Po 14 letih na čelu občine se Janko Kopušar poslavlja od županske funkcije. V štirih mandatih je občino vodil skozi številne razvojne projekte, spremembe v lokalnem okolju ter zahtevne preizkušnje. Ob koncu županovanja sva govorila o dosežkih, izzivih, odločitvah in o tem, kakšno prihodnost si želi za Šmartno ob Paki.

Občinski praznik bo letos za vas še posebej simboličen, saj se po 14 letih poslavljate od županske funkcije.

Občinski praznik je sam po sebi slovesen dogodek in prav je, da ga praznujemo. Letos je posvečen 770-letnici prve omembe Šmartnega, kar bo praznik najbolj zaznamovalo. Seveda se izteka tudi moj mandat in odločil sem se, da ne bom več kandidiral. Je pa zgolj naključje, da se to časovno ujema z občinskim praznikom.

Kako danes vidite utrip in razvoj naše občine v primerjavi z letom 2012, ko ste prvič postali župan?

Primerjava med letoma 2012 in 2026 je težka. Takrat je bil splet okoliščin takšen, da je župan nenadoma umrl sredi mandata, sledile so nadomestne volitve, jaz pa sem bil podžupan. Po moji oceni je bilo logično, da sem delo nadaljeval. Če potegnem vzporednico: tudi takrat, 5. novembra 2012, so bile velike poplave, zdaj pa so nas prizadele poplave leta 2023. Okoliščine so podobne, čeprav se s posledicami spopadamo drugače. Takrat smo pomagali ljudem, da so počistili in nadaljevali življenje. O preselitvah ali denarju za sanacije, ki je na voljo danes, ni bilo govora. Bilo je drugače.

Bistveno so se spremenile tudi razmere v občini in širše. Vedno smo bili del Šaleške doline in vanjo močno vpeti. Veliko pomoči je prihajalo iz TEŠ-a in Premogovnika, predvsem za šport in Mladinski center. Te pomoči zdaj ni več. Premogovnik se zapira, TEŠ se je preoblikoval in tukaj ni več takšne družbene odgovornosti, kot smo jo poznali nekoč. To so največje razlike. Sicer pa menim, da smo se razvijali skladno z možnostmi in uresničili nekatere pomembne projekte, s katerimi sledimo razvoju širšega okolja Savinjsko-šaleške doline.

Na katere dosežke občanov, društev in drugih ustvarjalcev življenja v občini ste najbolj ponosni?

Veliko je tega. Imamo veliko mladih, v vsaki generaciji zlate maturante in zelo nadarjene ljudi. Izpostaviti moram športnike in državne reprezentante, kot so **Ana Drev, Lara Prašnikar, Nik Omladič** in **Lana Golob**. Tudi v kulturi se pojavlja nov val. Veliko je uspehov, na katere smo lahko ponosni. Pomembna so tudi priznanja, ki so jih mladi prejeli v okviru gibanja Mladi raziskovalec. To je največje zagotovilo za prihodnost.

Dosežki so tudi na drugih področjih. Nogometni klub je lep čas igral v drugi ligi,

kar za tako majhen kraj ni majhna stvar. Pomembna je kulturna dejavnost, oba pevska zbora – Franc Klančnik in mešani pevski zbor – ter KD Gorenje in KD Šmartno ob Paki. Gasilci so dobro opremljeni in usposobljeni. Tudi Mladinski center je našel svoje mesto v občini; brez njega bi težko delovali.

Kateri projekti so najbolj zaznamovali vaše županovanje?

Na začetku je bil kohezijski projekt vodooskrbe, ki je bil že v teku, ko sem nastopil funkcijo. Izvedba je bila zelo zahtevna, saj je šlo za velik finančni zalogaj. Treba se je bilo držati pravil, da smo lahko koristili evropska sredstva. Pri vodooskrbi imamo praktično 100-odstotno pokritost, javni vodovod je na voljo v vsaki hiši. Med pomembnejšimi pridobitvami moram izpostaviti vrtec, prizidek in energetske sanacije. To se mi zdi ključno. V tem obdobju smo zgradili tudi kanalizacijo, tako da je ta danes urejena praktično v vseh vaseh, v obsegu, ki ga zahteva obvezno opremljanje. Šlo je za velike posege.

S katerimi najzahtevnejšimi odločitvami in preizkušnjami ste se srečali?

Umeščanje hitre ceste je bilo stresno in naporno, saj so bile civilne iniciative zelo dejavne. Bilo je precej burno, predvsem ob zavedanju, da hitra cesta ni namenjena Šmartnemu, temveč Koroški in Velenju, pri nas pa bomo občutili predvsem njene posledice.

Tudi čas korone je bil nekaj posebnega, saj se s takšnimi razmerami prej še nismo srečali. Zame je bilo, tako kot za vse druge, to nekaj novega. Spomnim se, kako smo spremljali prve primere in se sprva tudi bali, potem pa smo se nekako naučili živeti s tem. Tudi poplave leta 2023 so zahtevale povsem drugačen pristop. V obdobju mojega županovanja je bilo tako kar nekaj težkih dogodkov. Zahtevno je, ko nimaš izkušenj in se z nečim srečaš prvič.

Kako ste v vseh teh letih usklajevali županske obveznosti z družinskim in zasebnim življenjem?

Želel sem biti veliko med ljudmi, obiskoval sem številne prireditve. V kraju sem bil precej prisoten, kar v praksi pomeni, da te pogosto kdo pocuka za rokav in ti želi nekaj sporočiti. Poskušal sem priti do vsakega, kolikor se je dalo, in delovati povezovalno. Seveda sem imel tudi svoje aktivnosti – družino in delo doma, rekreacijo, pozimi smučanje, poleti dopust. Vse to mi je pomagalo, da sem si napolnil baterije in si, kolikor je čas dopuščal, privoščil tudi nekaj odsotnosti ter spremembo okolja. Mislim, da sem dobro ohranjal ravnotežje med vsemi temi stvarmi in si znal vzeti čas zase.

Štirinajst let ni malo. V Šaleški dolini sta bila **Srečko Meh** v Velenju in **Darko Menih** v Šoštanju župana dlje, vsak po 16 let. Drugi so bili na tej funkciji krajši čas. Če prištejem še osem let, ko sem bil tajnik občine pri gospodu **Ivanu Rakunu**, je to že dolga doba. V delo občine sem vpet več kot 30 let, praktično od njenega nastanka do

danes, in mislim, da je to dovolj.

Kako je dozorela odločitev, da po štirih mandatih ne boste več kandidirali za župana?

Že ves čas zagovarjam idejo, da bi moral županski mandat trajati pet ali šest let in biti omejen na dva mandata. To pomeni, da je deset do dvanajst let dovolj. Tudi zato sem pred zadnjo kandidaturo, ko sem imel za sabo deset let županovanja, že kolebal. Mislim, da je takšna odločitev tudi moralno in etično pravilna.

Ljudje sprememb nimamo radi. Verjamem, da bi na volitvah verjetno zmagal tudi, če bi še enkrat kandidiral, vendar mora priti nova energija in z njo spremembe. Ves mandat sem bil tako prepričan, da je ta moj zadnji. Nekateri sicer pravijo, da to, kar smo naredili in kar še delamo, kaže na to, da bom znova kandidiral, vendar sam na delo nikoli nisem gledal tako, kot da bi ga bilo treba prilagajati volitvam ali zaradi njih delati več. Delo je treba opraviti čim prej, ko so za to možnosti. Seveda pa se človek sčasoma iztroši, tako po idejah kot po energiji.

Čemu boste po koncu županovanja namenili največ časa? Si obetate tudi več prostega časa?

Najprej si želim zbistriti glavo, se posvetiti sebi in stvarjem, za katere doslej ni bilo časa. To je moj prvi cilj: da se nekoliko umaknem iz tega dogajanja, potem pa začnem znova, z drugačnimi prioritetami.

Bodo te še naprej povezane s Šmartnim?

O tem bi na tem mestu težko govoril. Trenutno nimam posebnih načrtov. Pustimo času, da pokaže, kaj bo prinesel.

Katere najpomembnejše projekte in odprte naloge boste prepustili svojemu nasledniku oziroma naslednici?

Treba je zaključiti sanacije, pri katerih je ostalo razmeroma malo dela, še trije ali štirje projekti, ter zagotoviti postopke za preselitev poplavljenec. To je zagotovo prednostna naloga, ki je žal nismo uspeli izpeljati. Nihče od nas ni pričakoval, da se bo tako zavleklo. To bo prva naloga mojega naslednika, da zadevo pripelje do konca. Nato sledijo dolgoročneji cilji, ki jih bo treba zastaviti na področju šolstva, športa, kulture in druge. Čaka nas tudi gradnja hitre ceste. To bo velik izziv in ne bo lahko.

Kakšno Šmartno si želite v naslednjih letih?

Mislim, da se v Šmartnem premalo zavedamo, kaj imamo. Če bomo ohranili to, kar imamo, bo to že veliko. Seveda je treba nekatere stvari tudi nadgraditi. Naš prostor je majhen in če ga bomo prenaselili, bo to imelo številne posledice. Ko bo zgrajena hitra cesta, bo to verjetno vplivalo tudi na nadaljnji razvoj. Kratkoročno pa moramo predvsem vzdrževati in nadgrajevati sedanji standard. V Šmartnem je prijetno živeti, zato se ljudje tudi priseljujejo. Če pa bo priseljevanja preveč, bo to vplivalo na kakovost življenja. Če bo ljudi preveč, bosta šola in vrtec premajhna. Tako se začne spirala, ki ni vedno prijetna. Ponavadi razvoju ne uspeva slediti. Če za primer vzamem ceste: na ljubljanskem obroču so že zdaj zastoji, še preden bo zgrajen tretji pas, pa se bo promet verjetno še povečal. Tako se začnejo težave.

Tudi sicer se premalo zavedamo, kaj imamo. Imamo urejen zdravstveni dom, kakršnega nimajo niti večji kraji. Na voljo imamo pediatra, referenčno ambulantno, splošnega zdravnika, zobozdravnika in laboratorij, a to premalo cenimo. Urejena sta tudi šola in vrtec, imamo Mladinski center ter dobro infrastrukturo. Javni vodovod je na voljo povsod, velik del naselij je pokrit s kanalizacijo, čeprav je na tem področju še nekaj dela. Morda bi morali izboljšati tudi oskrbo in postati zanimivejši za kakšnega trgovca ali gostinca. Zaslužili bi si še kakšen lokal. Vendar je to predvsem vprašanje podjetniške pobude in ekonomije, na kar občina žal nima veliko vpliva.

AMD Društvo ljudske tehnike – oktober v znamenju strokovne ekskurzije

Emil Šterbenk Foto: E. Šterbenk in J. Stropnik

Članice in člani AMD-DLT se vsako leto odpravimo na izobraževanje. Letos smo se drugi konec tedna v oktobru odpeljali v Italijo, kjer smo obiskali dva muzeja. Ob tem smo si ogledali še Brescia, Sirmione in Verono ter uživali na bregu Gardskega jezera. Malce smo spoznali ta del Italije in pomembno dopolnili naše znanje o razvoju italijanske avtomobilske in motociklistične industrije ter njenem pomenu za razvoj motorizacije na splošno.

Prvi cilj je bil muzej Mille Miglia v Brescii, v katerem je vzporedno predstavljenih več zgodb o tej legendarni dirki po javnih cestah od Brescie do Rima in nazaj. Na tej relaciji so dirkali v obdobju 1927-1957 – 13-krat pred drugo svetovno vojno in 11-krat po njej. Šlo je za nevarno tekmovanje, s katerim so prekinili zaradi številnih smrtnih žrtev, tako med dirkači kot med gledalci. V muzeju smo spoznali zgodovino dirke, in zgodbe organizatorjev ter dirkačev. Na tleh lahko na ploščicah sledimo povprečnim hitrostim, s katerimi so v posameznem letu zmagovalci prevozili progo – in te so srhljivo visoke. Že leta 1930 je zmagovalec progo prevozil s povprečno hitrostjo malce več od 100 km/h, osem let kasneje je bila le-ta višja že za 35 km/h. V prvem nadstropju so po letih predstavljeni avtomobili, ki so na tej dirki vozili, poleg njih pa so različni predmeti iz tega obdobja – od dokumentov, pokalov, orodja, sestavnih delov avtomobilov do radijskih sprejemnikov in televizorjev.

Kljub sedemurni vožnji smo si v Brescii z velikim zanimanjem ogledali muzej Mille Miglia.

Naslednji dan je bil glavni poudarek na Muzeju Nicolis. To je zasebna zbirka avtomobilov in drugih tehniških eksponatov v bližini Verone, ki jo je zastavil in vse življenje nadgrajeval Luciano Nicolis. Leta 2000 je zgradil ta muzej, v katerem so postavljene obsežne zbirke starodobnih avtomobilov, motornih koles in koles. Ob njih je Nicolis dal na ogled še obsežno tehniško dokumentacijo, zbirke glasbenih instrumentov, pisalnih strojev, kamer, filmskih projektorjev in avtomobilskih modelov, na streho muzejske zgradbe pa so postavili tri lovška letala. Odločili smo se za voden ogled, med katerim so nam predstavili zgodbe o nakupu in obnovi posameznih eksponatov – ne zgolj njihove tehniške podatke. Skozi ogled smo dobili ogromno novih informacij. Nismo bili edini, ki smo bili navdušeni. Navdušeni so bili tudi gostitelji, saj smo pokazali izjemno veliko mero zanimanja. Vodička nas je zato predstavila sinu Luciana Nicolisa, Thomasu, ki nas je povabil, da se še kdaj oglasimo in si rezerviramo več časa, saj nam bo glede na naše poznavanje avtomobilske tehnike z veseljem pokazal še obsežen muzejski depo, kamor je udeležence ekskurzije SVAMZ leta 2007 peljal že njegov oče.

Kustosinja nam je predstavila zgodbo enega najbolj dragocenih avtomobilov v muzeju Nicolis, Isotta Fraschini Tipo 8 A/S iz leta 1929.

A to še ni vse ...

Jeseni smo bili v AMD-DLT tudi drugače zelo aktivni. Klubsko nadstrešnico smo dogradili, ji izboljšali električno instalacijo in jo oddali v najem Pošti Slovenije. Ob začetku šolskega leta smo dva tedna otroke spremljali na poti v šolo in jih opozarjali na pravilno obnašanje v prometu. Septembra smo se udeležili 3. vzpona s tovornjaki na Ljubelj in Srečanja vozil TAM v Zgornjem Dupleku. V Muzeju motociklov Grom smo bili sredi oktobra gostje na odprtju stalne zbirke: Muzej igrač. V klubskem muzeju smo gostili več skupin obiskovalcev. Ob naštetem nismo pozabili na družabno plat, saj smo sodelovali na Koštiljadi v domačem kraju, praznovali okrogle rojstne dneve, sezono pa zaključili s kostanjevim piknikom.

Fotografirali smo se z gospodom Nicolisem. Od leve: Slavko Šket, Viki Jager, Thomas Nicolis in Emil Šterbenk, v ozadju fotografija ustanovitelja muzeja, Luciana Nicolisa.

Praznovanje zakonskih jubilejev v Velenju

Metka Šprahman Foto: Franc Lesnjak

Šaleška pokrajinska zveza upokojencev (ŠPZDU) v sodelovanju z vsemi upokojenskimi društvi iz Šaleške doline vsako leto organizira srečanja zakonskih jubilarcev. Z njim počastijo pare, ki v tekočem letu praznujejo okrogle obletnice skupnega zakonskega življenja.

Tako je bilo tudi 2. oktobra 2026 v Rdeči dvorani v Velenju, kjer so se zbrali zakonski pari, ki jih povezujejo dolga leta skupnega življenja, ljubezni, razumevanja in medsebojne podpore. Jubilate je spremljalo tudi 14 »svatov«, ki so z njimi delili veselje ob tem posebnem dogodku. Srečanja so se iz Društva upokojencev Šmartno ob Paki udeležili trije zakonski pari. Zlato poroko, 50 let skupnega zakonskega življenja, letos praznujeta **Zdravko in Ivana Ramšak** ter **Jožef in Erna Vajngerl**. Poseben jubilej, železno poroko, kar 65 let zakonskega življenja, pa praznujeta **Janez in Marija Magda Trobina**. Dva zakonska para, ki letos obeležujeta diamantno poroko, to je 60 let skupnega življenja, se srečanja zaradi bolezni žal nista mogla udeležiti. Društvo upokojencev ju je zato razveselilo z obiskom na domu, kjer sta prejela poročno listino in šopek.

Vsi jubilarci so v svojem bogatem življenju pomembno prispevali k razvoju in utripu krajev, v katerih živijo. Kljub letom ostajajo dejavni v različnih društvih in organizacijah ter s svojo prisotnostjo bogatijo življenje v domačem okolju. Jubilarci so ob njihovih častitljivih obletnicah iskrene čestitke in lepe želje namenili predstavniki občin ter drugi povabljeni gostje. Srečanje so s svojimi nastopi popestrili pevski zbor, lokalni ansambel in dekleta, ki so s skečem poskrbeli tudi za nekaj smeha in dobre volje.

Po uradnem delu je sledilo prijetno druženje in sladkanje s poročno torto, med katerim so jubilarci obujali spomine na skupno prehojeno življenjsko pot. Kot so sami povedali, v zakonskem življenju niso manjkali ne vzponi ne padci, ne lepi ne manj lepi trenutki. Prav vse pa so skozi leta premagovali skupaj, z razumevanjem, potrpežljivostjo in medsebojno podporo. **Vsem zakonskim jubilarci iskreno čestitamo ter jim želimo veliko zdravja, sreče, zadovoljstva in še mnogo lepih skupnih trenutkov!**

32. mednarodno srečanje upokojencev Slovenije, Italije in Avstrije

Metka Šprahman Foto: Konrad Steblovnik

Člani Društva upokojencev Šmartno ob Paki smo se udeležili že 32. mednarodnega srečanja upokojencev Slovenije, Italije in Avstrije, ki je tokrat potekalo v Pliberku, v šotoru Svaveje ute Kulturnega društva EDINOST, v sklopu znamenitega sejma Jormak.

Že na poti smo poskrbeli za dobro voljo. S svojim značilnim smislom za humor nam je gospod **Marjan Knez** predstavil program izleta, pri tem pa ni pozabil niti na našega šoferja, gospoda **Draga**, ki nas je varno in zanesljivo popeljal na pot. Ob prihodu v šotor nas je organizator pričakal s prirčno dobrodošlico in kavico. Nato so nas posedli za točno določene mize, kjer smo že nestrpnost pričakovali, kaj vse nam bo srečanje prineslo. Organizatorji so nam zaželeli veliko zabave in prijetno doživetje pliberškega Jormaka.

Ob dobrem kosilu smo uživali v bogatem kulturnem programu. Predstavili so se ljudski pevci, pevske zbori in plesne skupine. Svoje nastope je pripravilo vseh deset sodelujočih društev, vsako s svojim kulturnim prispevkom. Tudi naše društvo se je predstavilo.

Naši ljudski pevci **Prijatelji** so s tremi čudovitimi pesmimi lepo zastopali Društvo upokojencev Šmartno ob Paki in poželi zaslužen aplavz.

Po končanem uradnem delu smo imeli še nekaj časa za sprehod med stojnicami in seveda za kakšen nakup na samem sejmu. Saj veste – na izletu upokojencev se vedno najde kakšna stvar, za katero človek doma sploh ni vedel, da jo potrebuje. Na poti proti domu pa nas je čakal še zanimiv postanek – Muzej rudnika Mežica. Osem pogumnih in radovednih se je odločilo za ogled rudnika, ostali pa smo čas izkoristili za prijeten klepet ob dobri kavici in osvežilni pijači. Beseda je dala besedo in izvedeli smo marsikatero novo informacijo, predvsem pa dobro natrenirali naše smejalne mišice.

In tako se je zaključil še en lep, družaben in predvsem nasmejan dan. Bilo je res fajn! Takšni izleti niso samo priložnost za druženje z upokojenci iz drugih krajev in držav, temveč tudi za nova poznanstva, petje, dobro voljo, klepet in nepozabne trenutke. Na koncu pa velja zapisati tudi iskrena hvala vsem, ki ste bili kakorkoli »krivi« za to, da je bil izlet tako lepo organiziran in izpeljan. Hvala organizatorjem, nastopajočim, predsedniku DU Šmartno ob Paki **Franciju**, našemu Marjanu za dobro voljo in seveda našemu šoferju Dragu za varno vožnjo. Naj bo takšnih srečanj še veliko!

Novice iz športne sekcije DU Šmartno ob Paki

Martina Omladič Foto: Martina Omladič

Po vročih poletnih dneh smo športniki DU Šmartno ob Paki ponovno pričeli z rednimi tedenskimi treningi v pikadu, kegljanju na vrvi in balinanju. Že konec septembra nas je namreč čakalo državno prvenstvo v pikadu za ženske v Ivanjkovcih, en dan v oktobru smo namenili obisku Maribora, 13. oktobra pa smo se odzvali vabilu ŠPZDU na medgeneracijsko druženje športnikov DU V Šentilju pri Velenju.

Septembra in oktobra je bilo v športni sekciji DU Šmartno ob Paki zelo živahno. Po vročem poletju, ko smo vsak po svoje preživljali dopustniške poletne dni, smo se septembra zopet pričeli srečevati na naših rednih treningih v pikadu, kegljanju na vrvi in balinanju, še posebej, ker so nas čakala nekatera pomembna tekmovanja.

Ženska ekipa DU Šmartno ob Paki tekmovala na državnem prvenstvu v pikadu

Ne zgodi se pogosto, da se katera od ekip našega DU uvrsti na državno prvenstvo. To je letos uspelo ženski ekipi v pikadu, ki si je pravico nastopa na državnem nivoju priborila na izbirnem tekmovanju ŠPZDU v Paki. Prvenstvo je v okviru ZDUS potekalo 29. septembra v Ivanjkovcih. Po kratkem kulturnem programu so sledili pozdravni govori, predstavili so potek tekmovanja in tekmovanje se je lahko pričelo. Potekalo je brez zapletov, uspeh je bil odvisen predvsem od mirne roke in malo sreče. ŠPZDU smo dostojno zastopale, z manj treme in malo sreče pa bi lahko posegle dokaj visoko. V DU Ivanjkovci so se izkazali kot zares dobri gostitelji.

Zaupam knjižnici!

Dragi ljubitelji knjig in branja,

splošne knjižnice bomo med 16. in 20. novembrom 2026 praznovala Teden splošnih knjižnic. Ob tej priložnosti vas vabimo, da se nam pri praznovanju pridružite na raznih dogodkih in odkrijete veselje, ki ga prinaša druženje s knjigami.

Vse, ki še niste člani Knjižnice Velenje, želimo spodbuditi k branju, zato vam podarjamo enoletno članstvo. Brezplačno se lahko vpišete v četrtek in petek, 19. in 20. novembra 2026, v katerikoli od naših enot – v Velenju, Šoštanju ali Šmartnem ob Paki – v času odprtosti knjižnic. Brezplačni vpis velja le ob osebnem obisku knjižnice, za spletni vpis se obračuna članarina.

Veselimo se vašega obiska in želimo, da knjige postanejo vaši zvesti spremljevalci!

Vaša knjižnica

Po razglasitvi rezultatov in okusni pogostitvi smo se družili še kar nekaj časa. Organizator je nagradil tudi najstarejšo tekmovalko. Pri tem se lahko pohvalimo, da je bila to naša tekmovalka, ki je že dopolnila 86 let. Iskrene čestitke naši **Jožici Drofelnik** in še na mnogo športnih udejstvanj!

Člani športne sekcije DU Šmartno ob Paki v Mariboru

V skupni blagajni ob vsakotjednem igranju pikada, kegljanja in balinanja, kamor redno prispevamo manjši znesek, se je nabralo kar nekaj denarja, ki ga je bilo treba porabiti. Podan je bil predlog, da gremo z vlakom na malico v Maribor. V torek, 6. oktobra 2026, smo idejo izvedli. Po prihodu v Maribor smo si v prijetni kavarni privoščili dobro kavo in pot nadaljevali v staro mestno jedro: sprehodili smo se mimo spomenika NOB, mariborskega gradu, ogledali smo si stolno cerkev in grob Antona Martina Slomška ter njegov spomenik pred cerkvijo. Pot smo nadaljevali do mestne hiše in najstarejše trte na Lentu. Sledila je okusna malica, na poti na železniško postajo pa še ena kava ali pa sladoled. Preživeli smo prijeten in sončen jesenski dan.

Medgeneracijsko druženje športnikov ŠPZDU v Šentilju pri Velenju

V torek, 13. oktobra 2026 smo se odzvali povabilu ŠPZDU na tradicionalno medgeneracijsko druženje športnikov ŠPZDU. Druženje je bilo organizirano v Šentilju pri Velenju, udeležilo se ga je deset ekip tako v moški kot ženski kategoriji. Glavno vodilo je bilo druženje in ne tekmovanje, seveda pa smo se vsi kar najbolj potrudili pri posameznih disciplinah. Tekmovali smo v pikadu, kegljanju na vrvi ter metanju obročev na klin. Ves čas tekmovanja so na bližnjem igrišču predstavnice Centra za krepitev zdravja iz Zdravstvenega doma Velenje izvajale test vzdržljivosti, ki se ga je udeležila večina tekmovalcev. Druženje je potekalo v prijetnem in veselem vzdušju, DU Šentilj pa je poskrbel tudi za okusen zajtrk in malico. Nismo tekmovali ne za medalje ne za pokale, pomembno je bilo druženje. Po zaključku nas je predsednik DU Šentilj povabil na ponovno srečanje v naslednjem letu.

Jubilejna 10. trgategv potomke stare vinske trte

Društvo vinogradnikov Šmartno ob Paki Foto: arhiv Društva vinogradnikov Šmartno ob Paki

V sredo, 30. septembra 2026, smo v Društvu vinogradnikov Šmartno ob Paki v sodelovanju z Občino Šmartno ob Paki pripravili jubilejno, že 10. trgategv potomke stare vinske trte z Lenta. Dogodek je privabil številne obiskovalce, ki so z zanimanjem spremljali trgategv in se skupaj poklonili bogati vinogradniški tradiciji našega kraja.

Potomko modre kavčine je občina prejela leta 2015, od takrat pa je postala pomemben simbol povezanosti Šmartnega ob Paki s slovensko vinogradniško dediščino. Letošnja trgategv je bila še posebej razveseljiva, saj je trta obrodila rekordnih 51 grozdov s skupno težo 23 kilogramov. Skupaj z grozdem drugih šmarških vinogradnikov, ki so se odzvali povabilu društva in prispevali grozdje s svojih potomk stare trte, se je nabralo kar 350 kilogramov grozdja. Sladkorna stopnja je dosegla 90 °Oe, iz grozdja pa bo

nastalo približno 220 litrov občinskega protokolarnega vina Občine Šmartno ob Paki, ki ima poleg svoje kakovosti predvsem simbolni pomen in predstavlja skupno prizadevanje domačih vinogradnikov.

Trgategv sta opravila župan Občine Šmartno ob Paki **Janko Kopušar** in predsednica Društva vinogradnikov Šmartno ob Paki **Mojca Praprotnik**, pri tem pa so se jima pridružili še **Franc Malus**, častni član in prvi predsednik društva, župnik, gospod **Ivan Napret** ter **Slavko Jenuš – Hutar**, vodja »bračev« z Malečnika, ki s svojimi izkušnjami sodeluje tudi pri trgatvi najstarejše trte na Lentu. Svoje znanje in izkušnje je delil tudi ob letošnjem jubilejnem dogodku. Po uradnem delu so se obiskovalci ob domačih dobrotah in dobri kapljici zadržali v prijetnem druženju.

V Društvu vinogradnikov Šmartno ob Paki smo ponosni, da se tradicija trgategv potomke stare trte ohranja že desetletje. Takšni dogodki niso pomembni le zaradi ohranjanja običajev, temveč tudi zato, ker povezujejo ljudi, krepijo pripadnost domačemu kraju in prenašajo vinogradniško dediščino na prihodnje rodove. Zahvaljujemo se Občini Šmartno ob Paki, vsem sodelujočim vinogradnikom in obiskovalcem, ki s svojo udeležbo pomagajo ohranjati to lepo zgodbo našega kraja. Naj potomka stare trte še naprej bogato obrodi ter ostane simbol naše vinogradniške tradicije, sodelovanja in povezanosti.

NAPOVEDNIK DOGODKOV

VESELA MARTINOVA SOBOTA 7. 11. 2026

ŠMARTNO OB PAKI - MARTINOVA VAS

7.00
pohod po Martinovi poti

9.00–13.00
Martinova likovna kolonija

15.00–18.00
Martinova kmečka tržnica

15.00
otroško Martinovanje

16.00
prikaz običajev VS in društev ter druženje z gosti naselij Šmartno

17.30
Martinov krst vina, razglasitev naj kletarja, pokušina mladega vina

19.00
Martinova zabava z ansamblom

ZVITA FELTNA

Sofinancira
Evropska unija

SKUPNA
KMETIJSKA
POLITIKA

Strokovni ekskurziji konjerejskega društva in vabilo na prihajajoča dogodka

Cilia Jordan Foto: arhiv Konjerejskega društva Šmartno ob Paki

Ker se je naše društvo v zadnjem času odpravilo na dve strokovni ekskurziji, hkrati pa se počasi bliža tudi 30. obletnica njegovega delovanja, ki jo bomo praznovali leta 2028, smo se odločili, da vam predstavimo naše društvo ter razkrijemo, kam smo se odpravili in kaj novega smo se naučili.

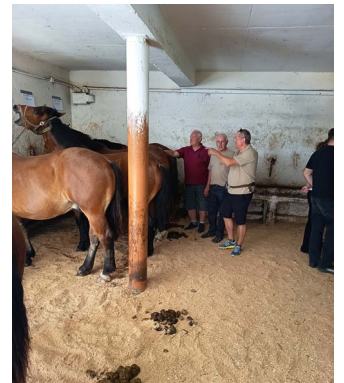

Vozačšče v Mariji Bistrici

Najprej smo se 11. junija 2026 odpravili na strokovno ekskurzijo v Gornje Ložine pri Kočevju, k družini Omerza. Tam so nam predstavili rejo plemenskih žrebcev slovenske hladnokrvne pasme, starih od enega do dveh let. Pojasnili so nam, kako poteka reja, kako skrbijo za te plemenite živali in kako jih socializirajo. Na žrebišču se je paslo okoli 30 žrebcev, kar je približno toliko, kot jih tam oskrbujejo vsako leto. Na tem žrebišču je tudi žrebec našega člana **Draga Meha**, ki je eden izmed ustanovnih članov našega konjerejskega društva. Reja poteka tako, da rejska komisija vsako leto jeseni, oktobra v Stožicah, izbere približno 15 mladih žrebičkov iz vse Slovenije. Ti nato za dve leti pridejo v oskrbo družine Omerza, po tem obdobju

pa jih ocenijo in razporedijo na pripustne postaje po Sloveniji. Po končanem ogledu smo se na poti domov okrepčali s kosilom. Polni novega znanja smo se nato vrnili v Martinovo vas, kjer se je naša pot tistega dne začela.

Tudi 23. avgusta 2026 smo se podali na strokovno ekskurzijo, tokrat v Marijo Bistrico na Hrvaškem, kjer vsako leto poteka tradicionalna prireditev Vozačšče. Letos je bila organizirana že štiriindvajsetič. V zgodnjih jutranjih urah smo se zbrali v Martinovi vasi in se odpravili na precej dolgo pot. Ob 9. uri se je začela povorka jahačev in konjskih vpreg skozi trg proti Mariji Bistrici, kjer je potekal blagoslov plemenitih živali. Na ogled je bilo veliko konj hladnokrvnih in toplokrvnih pasem. Tudi njihovi lastniki so bili različnih starosti, od najmlajših s poniji do najstarejših z večjimi konji. Po ogledu povorke in blagoslovu smo si ogledali še sejem ter se družili pri kalvariji. Utrujeni, a polni lepih vtisov, smo se odpravili nazaj v Šmartno ob Paki. Na poti smo se še okrepčali s kosilom.

Drago s svojim žrebcom

Za konec vas z veseljem vabimo na naš naslednji dogodek – martinovanje, ki bo 7. novembra v Martinovi vasi. Tudi tokrat bomo poskrbeli za odlično hrano. Lepo vas vabimo še na naše vsakoletno žegnanje konj na praznik sv. Štefana, ki bo 26. decembra 2026 v Martinovi vasi. Veselimo se vašega obiska!

MLADARIJE

Dobro jutro, dober dan – naj te spremlja prav vsak dan!

Dominika Podgoršek, dipl. vzg. Foto: arhiv vrtca Sonček

Teden otroka je projekt Medobčinske zveze prijateljev mladine Slovenije, ki ga vsako leto obeležimo tudi v našem vrtcu. Slogan letošnjega tedna je bil »Dobro jutro, dober dan – naj te spremlja prav vsak dan!«

V vrtcu smo Teden otroka preživeli v znamenju druženja, igre, glasbe in predvsem prijaznosti. Z izbranimi dejavnostmi smo otrokom pričarali prijetne trenutke s prijatelji. Teden smo pričeli s plesom in ogledom poslanice ob Tednu otroka. Posebno doživetje je bil tudi obisk kužka Dona z vodnico (vzgojiteljico) **Moniko**.

Osrednje mesto v tem tednu pa je imelo **Drevo prijaznosti**, s katerim smo želeli poudariti, kako pomembna so dobra dejanja v vsakdanjem življenju. Otroci so skupaj s starši in vzgojiteljicami razmišljali o tem, kako lahko s svojimi dejanji razveselijo druge. Na jesenske listke so zapisovali prijazna dejanja, kot so pomoč prijatelju, sodelovanje pri domačih opravilih, prijazen pozdrav ter uporaba čarobnih besed prosim, hvala in oprost. Drevo je z vsakim novim listkom postajalo bogatejše in bolj pisano. Teden otroka smo zaključili z ogledom predstave *O fantu, ki je lepo pozdravljal* in z igračami, ki so jih lahko otroci prinesli od doma.

Učenci CVIU Velenje v Šmartnem ob Paki na taboru Zmorem sam

Mateja Meh Foto: Mateja Meh

Za nami so trije čudoviti dnevi v Šmartnem ob Paki, polni novih doživetij, smeha, druženja in nepozabnih trenutkov. Na tabor Zmorem sam smo se iz Velenja odpravili z vlakom in že sama vožnja je pomenila začetek naše dogodivščine. Na železniški postaji v Šmartnem ob Paki smo izstopili ter se s kovčki peš odpravili proti Mladinskemu centru Šmartno ob Paki. Tam nas je pričakala srčna ekipa Mladinskega centra, s katero smo skupaj zakorakali novim dogodivščinam naproti.

Po prihodu smo najprej razpakirali prtljago, si uredili sobe in se odpravili v trgovino po vse potrebno za naše obroke. Že samo ime tabora *Zmorem sam* pove, da smo želeli učence spodbujati k čim večji samostojnosti. Tako smo skupaj načrtovali obroke, nakupovali, kuhali, pripravljali mizo, pomivali posodo in pospravljali. Ob vsakodnevnih opravilih smo urili samostojnost, odgovornost, sodelovanje in skrb drug za drugega. In dokazali smo, da zmoremo sami.

Veliko lepih trenutkov smo preživeli tudi v družbi živali. Na čudoviti kmetiji smo spoznavali in božali različne živali. Neposreden stik z njimi učence spodbuja k razvijanju empatije, odgovornosti in spoštljivega odnosa do živih bitij, obenem pa prinaša občutek miru, veselja in sproščenosti. Posebno doživetje je bilo tudi druženje s konjem in jezdenje. Učenci so ob tem premagovali strahove, krepili samozavest in zaupanje ter razvijali ravnotežje in koordinacijo. Predvsem pa je bilo na njihovih obrazih zaznati veliko ponosa in iskrenega veselja.

Seveda ni manjkalo gibanja. Podali smo se na pohod do Vinotoča Primožič, kjer nam je že od daleč zadišalo po okusni podpeki. Po prijetnem pohodu smo se dobro okrepčali, nato pa se vrnili v Mladinski center na zaslužen počitek. Ko se je zvečerilo, pa počitka ni bilo več. Čakal nas je pravi žur. Karaoke, glasba, petje, ples in veliko smeha. Preprosto smo uživali drug z drugim. Z nekaterimi učenci smo se udeležili svete maše, kjer je naš učenec prebral berilo. Hvaležni smo našemu gospodu župniku, ki nas je tako lepo sprejel in pokazal, da so vrata cerkve odprta za vse. Prav takšni trenutki nas spominjajo na pomembno sporočilo, da smo vsi sprejeti, dragoceni in vredni ljubezni.

Eden od vrhuncev tabora je bilo druženje s člani Odbora invalidov Šmartno ob Paki. Skupaj smo se pomerili v športnih

igrah, kjer so naši učenci pokazali veliko spretnosti, vztrajnosti in športnega duha. Osvojili so kar nekaj medalj, za piko na i pa smo prejeli še pokal za najboljšo ekipo. Ob podelitvi nas je čakalo še eno prijetno presenečenje. Članica Odbora invalidov **Tatjana Vrečer** je učence razveselila s prav posebnim darilom – toaletnimi torbicami, ki jih je sešila sama. Ob tej priložnosti nas je pozdravil tudi župan Občine Šmartno ob Paki **Janko Kopušar**. Spomnil se je našega junijskega koncerta in nam namenil lepe besede ter pohvalo, ki smo je bili zelo veseli. Nagovoril nas je tudi gospod Kolar, predsednik Medobčinskega društva invalidov Šaleške doline, ki je poudaril pomen medsebojnega povezovanja in sodelovanja. Izpostavil je, kako dragocena so prav takšna srečanja, saj z njimi gradimo mostove med ljudmi, se učimo drug od drugega ter ustvarjamo skupnost, v kateri ima vsak svoje mesto. Njegove besede so lepo zaokrožile bistvo našega druženja – da lahko s sodelovanjem, sprejemanjem in medsebojno podporo skupaj dosežemo veliko več.

Posebne obiske smo bili deležni tudi iz naše šole. Pridružil se nam je ravnatelj **mag. Aleksander Vališer**, ki je z nami zajtrkoval, nato pa smo se skupaj preizkusili še v igri štrbunka. Žal so ga šolske obveznosti kmalu poklicale nazaj, mi pa smo bili veseli, da je del našega tabora *Zmorem sam* doživel skupaj z nami. Druženje s člani Odbora invalidov smo sklenili ob skupnem kosilu, prijetnem klepetu in zvokih harmonike našega učenca **Janija Bruneta**. Prav takšni trenutki nas vedno znova opominjajo, kako pomembni so medsebojno povezovanje, sprejemanje, sodelovanje in občutek, da smo del skupnosti.

Tabor *Zmorem sam* je bil veliko več kot le tridnevni izlet. Bil je priložnost za učenje za življenje – za samostojnost, odgovornost, sodelovanje, sklepanje novih poznanstev, premagovanje izzivov in predvsem za spoznanje, koliko zmoremo, ko stopimo skupaj. Iskrena hvala **Janji, Gašperju** in **Gregorju Brdniku** za čudovito doživetje na njihovi kmetiji ter **Dragu, Hermini** in **Renati Meh** za prijaznost in nepozabno izkušnjo s konjem. Hvala članom Odbora invalidov Šmartno ob Paki za prijetno druženje in športno dopoldne ter Tatjani Vrečer za čudovita, ročno izdelana darila. Hvala županu Janku Kopušarju, gospodu **Dragu Kolarju** in **Stanetu Majhnu** za spodbudne besede, neustavljivi ekipi Mladinskega centra Šmartno ob Paki, Vinotoču Primožič ter gospodu župniku za topel sprejem. Hvala tudi vsem občankam in občanom, ki ste nas tako srčno sprejeli.

V Šmartnem ob Paki smo znova začutili, koliko različnih možnosti ponuja kraj za kakovostno in aktivno preživljanje prostega časa. Ko pa se temu pridružijo še srčni krajan, je mogoče skoraj vse. Imeli smo se več kot odlično. Domov smo odnesli medalje in pokal, predvsem pa polno srce lepih spominov. Ti trenutki nas bodo greti še dolgo.

Od sončnih korakov do velikih uspehov

mag. Petra Vnuk, prof. Foto: arhiv OŠ bratov Letonja Šmartno ob Paki

Sončno prijateljstvo se rodi iz prijazne besede, iskrenega nasmeha in majhnih dejanj, s katerimi lahko drug drugemu še polepšamo in dopolnimo jesensko barvitost.

Jesen je na naši sončni šoli tudi letos poskrbela za pestro dogajanje, polno izzivov, ustvarjalnosti, dobrotelnosti in lepih dosežkov. Učenci so dokazali, da se pomembnih vrednot ne učimo le v učilnicah, temveč tudi skozi druženje, sodelovanje, medsebojno pomoč in nove izkušnje.

V soboto, 3. oktobra 2026, je pri naši šoli potekal že 11. dobrotelni Sončkov tek, ki je združil tekače različnih generacij. Šolsko okolico so napolnili nasmehi, glasba, navijanje in dobra volja. Udeleženci so lahko izbirali med mini tekom in velikim krogom, dolgim 3500 metrov, najboljši pa so se pomerili v različnih starostnih kategorijah. Za dodatno zabavo so poskrbeli glasbeno ogrevanje Ansambla Stil, podelitev medalj in pokalov ter izbor najbolj izvirno oblečenega tekaškega para. Sončkov tek je več kot športna prireditev, saj ga zaznamuje predvsem dobrotelno poslanstvo. Zbrana sredstva so namenjena šolskemu skladu Z roko v roki, ki pomaga družinam naših učencev v socialni tiski. Ob teku so učenci sodelovali tudi na športnih in ustvarjalnih delavnicah.

Veselo in ustvarjalno je bilo tudi med Tednom otroka, ko so učence vsak dan čakali novi izzivi. Šolo so obarvali rumeno, se poigrali z nenavadnimi pričeskami in sodelovali v dnevu brez šolskih torb. Knjige in zvezke so prinesli v košarah, škatlah, vedrih ter drugih domiselnih pripomočkih. Teden so zaključili z dnevom poklicev, ko so se z oblačili in dodatki prelevili v predstavnike poklicev, ki jih zanimajo. Izzivi so poskrbeli za veliko smeha, predvsem pa pokazali, kako bogata je otroška domišljija. Ker za

sodelovanje ni bilo treba kupovati novih stvari, smo spodbujali tudi ponovno uporabo predmetov in dokazali, da je za dobro zamisel pogosto dovolj že nekaj ustvarjalnosti.

Odgovoren odnos do stvari smo krepili tudi z izmenjavo »Zame odpad – zate zaklad«. Učenci so prinesli ohranjene knjige, družabne igre, kocke in sestavljanke, ki jih sami niso več uporabljali. V šolski avli so jih lahko s pridobljenimi žetoni zamenjali za druge predmete in jim tako podarili novo življenje. Izmenjava je bila priložnost za prijetno druženje, hkrati pa tudi za spoznavanje pomena ponovne uporabe in zmanjševanja odpadkov. Učenci so se prepričali, da lahko nekaj, kar je za nekoga odveč, drugemu pomeni pravo bogastvo.

Med jesenskimi dogodki nas je razveselil še izjemen dosežek naših učenk na televizijskem kvizu Male sive celice. **Nika Jelen, Ana Drev in Klara Zager** so premagale ekipo Osnovne šole Grm Novo mesto ter se uvrstile v naslednji krog tekmovanja. S svojim znanjem, zbranostjo in s sodelovanjem so navdušile, pri tem pa so jim bili v veliko podporo tudi naši bučni navijači. Naslednje snemanje jih čaka 4. novembra na RTV Slovenija, njihov nastop pa si bodo gledalci lahko ogledali v soboto, 31. oktobra 2026. Vsem trem iskreno čestitam in jim želimo veliko uspeha tudi v nadaljevanju tekmovanja.

Športni, ustvarjalni in dobrotelni dogodki ter uspehi naših učenk in učencev dokazujejo, da je šola veliko več kot prostor pridobivanja znanja. Je okolje, v katerem se učimo sodelovanja, vztrajnosti, odgovornosti in solidarnosti ter razvijamo svoje sposobnosti.

Hvala vsem učencem, staršem, skrbnikom, učiteljem, zaposlenim in prostovoljcem, ki s svojo energijo in pripravljenostjo soustvarjate živahni šolski vsakdan pod našim smejočim se sončkom. Skupaj ustvarjamo zgodbe, ki nas povezujejo in na katere smo lahko zelo ponosni.

*Cilj je tudi pot – in pot je tudi cilj.
(Neznani avtor)*

V prijetnih pisanih jesenskih dneh se ljudje še bolj povežemo

Andreja Urnaut, Mladinski center Šmartno ob Paki Foto: arhiv MC ŠOP

Jesen ima svoj poseben ritem. Po dolгих, toplih dneh, ko večino časa preživimo zunaj, razpršeni med dopusti, vrtovi, izleti, prireditvami in neštetiimi drobnimi poletnimi načrti, se življenje začne počasi obračati nekoliko bolj navznoter. Dnevi postajajo krajši, večeri hladnejši, narava umirja svoje barve in tudi mi se nekako naravno prestavimo v drugačen tempo.

Vaške igre na PPF

Morda prav zato jeseni še bolj začutimo, kako dobro denejo bližina, druženje in čas, ki si ga vzamemo drug za drugega. In pri nas je jesen že tradicionalno tudi čas, ko se močno prebudi občutek pripadnosti našemu kraju. Približuje se namreč 11. november, praznik Občine Šmartno ob Paki, letošnje praznovanje pa bo imelo še prav posebno noto. Mineva namreč 770 let od prve posredne pisne omembe našega kraja. Lepih 770 let zgodb, ljudi, generacij in sledi, ki so ostale za njimi.

A preden zakorakamo v martinovo dogajanje, se še za trenutek ozrimo nazaj. Ker je za nami september, ki je bil vse prej kot umirjen.

Pozno poletje, ki nas je znova povezal

Letošnji Poznopoletni festival je znova dokazal, da za prijeten večer včasih ne potrebujemo prav veliko. Dober razlog, da pridemo od doma, nekaj glasbe, smeha, dobre volje in predvsem ljudi, s katerimi vse to delimo.

Predstava Kurbe

Festivalsko dogajanje smo odprli s predstavo **Kurbe** Gledališča pod kozolcem. Kakšen začetek je bil to! Razprodana dvorana Kulturnega doma, navdušeno občinstvo in čudovit primer

medgeneracijskega povezovanja, saj so se na odru srečali izkušeni igralci, ki so zgodbo te legendarne predstave pisali že pred štiridesetimi leti, ter mladi člani Gledališča pod kozolcem. Ko se izkušnje in mladost tako lepo ujamejo, nastane nekaj posebnega. In ker je marsikdo ostal brez vstopnice, bo predstava doživela ponovitve. **V nedeljo, 8. novembra, ob 18. uri v Kulturnem domu Šmartno ob Paki** bodo Kurbe znova na odru. Če ste jih septembra zamudili, imate torej še eno priložnost.

Teden dni pozneje se je festivalsko dogajanje preselilo pod prireditveni šotor in v njegovo okolico. Kar **sedem ekip** se je pomerilo na Vaških igrah v organizaciji Turističnega društva Šmartno ob Paki, živahno je bilo na Poznopoletni tržnici in pri srečelovu, zadišalo pa je tudi po dobrotah s koštiljade. Za polne želodčke so skrbeli kar štirje ponudniki – ekipa Občine Šmartno ob Paki, Rod Hudi potok, DLT in MK Packenstein. Skratka, dogajalo se je na vsakem koraku. Potem pa so na oder stopili še **Kingston** in že tako dobro razpoloženo občinstvo dvignili še kakšno stopničko višje. Pelo se je, plesalo in smejalo – natanko tako, kot se za pravi poznopoletni petkov večer spodobi.

Koncert skupine Kingston

Naslednji petek je bil nekoliko drugače glasbeno obarvan. **Preprosto črni** so pri nas praznovali 15 let dobre glasbe, za energičen uvod v večer pa je poskrbela mlada zasedba **Kazai**. Bil je eden tistih sproščenih večerov, ko se nikamor ne mudi, glasba lepo napolni prostor, dobra družba pa poskrbi, da greš domov nekoliko bolj nasmejan, kot si prišel.

Piko na i letošnjemu Poznopoletnemu festivalu je postavil **Moški pevski zbor Franc Klančnik Šmartno ob Paki**, ki je v goste povabil odlične **Kvatropirce**. Poln prireditveni šotor, ubrani glasovi, domačnost in hudomušno povezovanje Francija Podbreznika Solčavskega so poskrbeli za izjemen zaključek letošnjega festivalskega dogajanja. Za domači zbor je bil večer tudi še en lep korak na poti proti 70-letnici delovanja, ki jo bodo praznovali leta 2028.

In ko smo po zadnjem koncertu pospravili še zadnje stole in je pod šotorom počasi postalo tiho, je ostal predvsem dober občutek.

Ker festival nikoli niso samo oder, luči in program. Za njim stojijo ljudje. Društva, prostovoljci, nastopajoči, sodelavci, obiskovalci in vsi tisti, ki priskočijo na pomoč tam, kjer je treba. Vsak doda majhen košček, na koncu pa iz vseh teh koščkov nastane nekaj veliko večjega. **Skupnost.**

Tudi jesen pri nas ne počiva

V septembru smo sodelovali tudi pri aktivnostih Občine Šmartno ob Paki v okviru Evropskega tedna mobilnosti. Upokojencem smo ves mesec omogočali **brezplačno izposojlo e-koles**, 16. septembra pa pripravili še spoznavno delavnico *E-kolesa*, na kateri so udeleženci spoznavali njihove prednosti, uporabo in možnosti, ki jih ponujajo.

S septembrom so se v naše prostore vrnile tudi številne že dobro utečene vadbe, delavnice in druge aktivnosti. Veliko jih pripravljamo v sodelovanju z Ljudsko univerzo Velenje, podrobnejši pregled aktualnega dogajanja pa najdete tudi na zadnji strani ŠOP-a v Napovedniku dogodkov.

Živahno je bilo tudi v našem hostlu. Septembra in oktobra smo gostili več zaključenih skupin, ki so pri nas izpeljale različne izobraževalne tabore ali pa so naš Mladinski center izbrale za svoje izhodišče ter koristile naše nočitvene kapacitete.

Delavnica Kamen les in opečna čipka

Prav posebno dogajanje je pri nas potekalo 2. in 3. oktobra, ko smo gostili dvodnevni dogodek **Kamen, les in opečna čipka**. Obiskovalci so lahko spoznavali tradicionalna gradbena znanja s področja kamnoseštva, tesarstva in izdelovanja opečnih mrež, ki počasi izginjajo iz našega prostora. Še posebej dragoceno je bilo, da so znanja predstavljali dijaki Srednje gradbene, geodetske, okoljevarstvene šole in strokovne gimnazije Ljubljana – še en lep primer, kako lahko znanje preteklosti skozi mlade roke potuje v prihodnost.

V petek, 9. oktobra, smo v sklopu Tedna otroka skupaj z DPM pripravili **Menjalnico igrač**, ki smo ji dodali še zabaven popoldanski program in različne aktivnosti za otroke. Ker imajo igrače, ki jih je nekdo prerasel, pri drugem otroku lahko čisto novo življenje. In tudi to je ena tistih drobnih lekcij, ki štejejo.

V zadnjem tednu oktobra pa bodo prostore našega Kulturnega doma znova napolnili otroci. V sodelovanju z Ljudsko univerzo Velenje, NOVUS-om, Knjižnico Velenje in drugimi bodo potekale raznolike počitniške aktivnosti, s katerimi bomo jesenske počitniške dni naredili še nekoliko bolj ustvarjalne, družabne in igrive.

In ko v Šmartnem omenimo november, seveda prav dolgo ne moremo mimo Martina.

Že **v soboto, 7. novembra**, bo Martinova vas zaživela v znamenju tradicionalne **Vesele Martinove sobote**. Dan se bo začel s pohodom Planinskega društva po Martinovi poti, dopoldne bo ustvarjalno obarvala Martinova likovna kolonija Društva šaleških likovnikov, popoldne pa se bo dogajanje razživel na Martinovi kmečki tržnici. Najmlajši bodo imeli svoje otroško martinovanje, vaške skupnosti bodo na vozovih predstavile stare običaje, sledili bodo Martinov krst vina, razglasitev naj kletarja in pokušina mladega vina ... Ko bomo tradiciji namenili vse spoštovanje, ki ji pripada, bo čas tudi za razposajenejši del večera – od **18. ure naprej bo za zabavo skrbel ansambel Zvita feltna**.

Letošnja Vesela Martinova sobota bo še posebej praznična. Ob **770. obletnici prve posredne pisne omembe Šmartnega ob Paki** smo medse povabili tudi predstavnike krajev z imenom Šmartno iz različnih koncev Slovenije. Ker je lepo vedeti, kdo smo. Še lepše pa je odkrivati, koliko različnih zgodb, ljudi in krajev lahko povezuje eno samo ime.

Praznovanje občinskega praznika bomo nadaljevali **11. novembra ob 18. uri v Kulturnem domu Šmartno ob Paki**, kjer bo potekala slavnostna seja s podelitvijo občinskih nagrad in priznanj.

In morda je prav letošnja 770-letnica lepa priložnost, da se za hip ustavimo ob misli, kaj pravzaprav pomeni pripadati majhni skupnosti. Majhnost namreč ni nujno omejitev. Lahko je prednost. Pomeni, da se poznamo. Da opazimo, ko nekdo potrebuje pomoč. Da lahko ideja enega človeka hitro postane skupna zgodba mnogih. Da društvo pomaga društvu, sosed sosedu, starejši svoje izkušnje preda mlajšemu, mladi pa skupnosti prinesejo nove ideje, energijo in pogum za drugačne poti. **Kraj namreč niso ceste, hiše in meje, narisane na zemljevidu. Kraj smo ljudje.** Ljudje, ki smo tukaj danes, ljudje, ki so bili tukaj pred nami, in tisti, ki bodo naše zgodbe nadaljevali za nami.

In če smo se v 770 letih česa naučili, potem morda prav tega – da je vsaka skupnost toliko močna, kot so močne vezi med njenimi ljudmi. Zato jih negujmo. Srečujmo se. Sodelujmo. Pomagajmo si. Praznujmo skupaj. In še naprej pišimo našo šmarško zgodbo. **Skupaj.**

Delavnica kaligrafije

080 80 34
BREZPLAČNA ŠTEVILKA
www.kp-velenje.si

Komunalno
podjetje
Velenje

Spoštovani občanke in
občani, čestitamo ob

11 novembbru,
prazniku Občine
Šmartno ob Paki

Skupaj ustvarjamo dobre zgodbe in
prijetno sobivanje.

**Občankam in občanom
iskreno čestitamo
za občinski praznik!**

ROGEL-METAL d.o.o.
PROIZVODNO, TRGOVSKO PODJETJE

Gavce 28a
8327 Šmartno ob Paki

Tel.: +386 (0)3896 53 70
Faks: +386 (0)3896 53 75
GSM: +386 (0)41 411 722

ROGEL-METAL d.o.o.
Gavce 28 a, Šmartno ob Paki
041 411 722, 03 896 53 70

 <https://www.facebook.com/RogelMETAL/>

Družinski festival

**OTROŠKI
DIRENDAJ
2026**

31. 10.

10:00-20:00

5€ na osebo

LOKOSTRELSTVO

BUČE

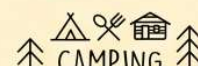
LADJICE

SHRLJIVI POHOD

FORMULE

ČAROVNIK

POSLIKAVE

**CAMPING
MENINA**

KDO SEM?

Sem **Marko Tuk**, 45 let, magister ekonomije.

Zaposlen sem v podjetju Datalab tehnologije d.d., kjer se vsakodnevno srečujem z izzivi gospodarstva, razvoja in inovacij.

Sem doma iz naše občine in dobro poznam ljudi, naše kraje in njihove potrebe. Verjamem, da ima Šmartno ob Paki velik potencial, ki ga moramo skupaj izkoristiti.

MOJE VREDNOTE

POŠTENOST | SODELOVANJE | RAZVOJ LJUDJE

ZAKAJ KANDIDIRAM?

Kandidiram, ker verjamem v ljudi, v našo občino in v njeno prihodnost. Želim prispevati k razvoju Šmartnega ob Paki, da bo še bolj prijazna, povezana, sodobna in prilagodljiva za vse generacije.

Želim, da bodo mladi videli svojo prihodnost doma, da bodo družine imele dobre pogoje za življenje in da bomo znali izkoristiti razvojne priložnosti današnjega časa.

Skupaj lahko naredimo več!

Naročnik političnega oglasa:
Socialni Demokrati

**MOJI CILJI ZA NOV MANDAT
2026 – 2030****UREJENA INFRASTRUKTURA**

Varnejše ceste, urejena kanalizacija, sodobna šola in športna infrastruktura.

STANOVANJA ZA MLADE

Sprememba OPN, nova stanovanjska območja in komunalna opremljenost.

ZELENA PRENOVA

Energetska učinkovitost, čistejša okolje in trajnostni razvoj.

GOSPODARSTVO IN PODJETNIŠTVO

Poslovna cona, podjetniški in inovacijski center ter nova delovna mesta.

TURIZEM IN PODEŽELJE

Povezana turistična ponudba, urejene poti in razvoj lokalnih ponudnikov.

LJUDJE IN SKUPNOST

Aktivno vključevanje občanov, močna društva in kakovostno življenje v vseh krajevnih skupnostih.

*Za še boljšo prihodnost
naše občine!*

SD

**TUK AJ SMO DOMA.
MARKO TUK**

**KANDIDAT ZA ŽUPANA
OBČINE ŠMARTNO OB PAKI**

3

*Skupaj
za našo občino!*

**Naše
Šmartno**

BOJAN ARČAN

NEODVISNI ŽUPANSKI KANDIDAT

OBVESTILO O PREGLEDNOSTI

Publični oglas - Bojan Arčan

**NOVA ENERGIJA,
RAZVOJ IN NAPREDEK**

Vesna PUSOVNIK OVEN

ZA ŽUPANJO

2

LISTA ZA NAPREDEK

1. VESNA PUSOVNIK OVEN
2. BOJAN RAKUN
3. MARJANCA ROGEL PERŠIČ
4. NIK ŠABEC
5. SARA JAZBEC
6. ZORAN PREDOLNIK
7. VESNA KOLŠEK
8. ŽAN KOPUŠAR
9. TIANA MILENKOVIČ
10. ROMAN HRIBERŠEK
11. AMADEJA KOREN
12. ZDRAVKO RAMŠAK

8

LISTA ZA NAPREDEK

JANKO KOPUŠAR IN SKUPINA VOLIVCEV

Z izkušnjami gradimo prihodnost.

Politični oglas. Naročnik oglasa, organizator volilne kampanje in plačnik: Vesna Pusovnik Oven in Lista za napredek (plačano s posebnega TRR za volilno kampanjo). Za informacije o preglednosti skenirajte QR kodo.

To je politični oglas, lokalne volitve 2026

Josip Lukenda **ZA** župana

Odgovorno do vsakega občana se podajam na pot, ki sem si jo zadal že pred štirimi leti. Medtem sem se osebno izpopolnil, saj sem postal mož čudoviti ženi in oče trem otrokom. Sedaj je nastopil pravi čas, da z vso podporo, ki ste mi jo izkazali že pred štirimi leti, odgovorno postorim še za našo občino, za kraj, kjer bodo rasli vaši in naši otroci, kjer se bomo skupaj postarali.

Vse to je razlog, zaradi česar želim ustvariti kakovostnejše življenje za mlade in starejše, da naši otroci ne bodo odhajali v druge kraje in da se bomo lahko dostojno postarali v domačem kraju. Za to sta potrebna **jasna strategija, odločnost in pogum**.

Po osmih letih delovanja v občinskem svetu ter poklicno na Ministrstvu za pravosodje so pridobljene izkušnje zlata vredne, ki jih bom v bližnji prihodnosti vnovčil.

Drage občanke in občani, kot neodvisen kandidat, brez strankarskega zaledja, se bom o konkretnih rešitvah z vami pogovarjal direktno, ne bom vam (po)kazal hrbta in ne kandidiram, ker moram in nimam osebnih interesov.

Kandidiram, ker si želim naš kraj povzdigniti na višji nivo z urejeno infrastrukturo, pa naj bo to kulturni dom, šola, obrtna cona in športni center.

Odgovorno in skupaj **ZA** *Šmartno ob Paki*

<https://lista-za-smartno.vercel.app> Naročnik oglasa Lista ZA Šmartno

ODGOVORNO

✓ ZA

Šmartno ob Paki

SREČANJE Z OBČANI

30. 10. 2026 ob 16.00
Ekološka kmetija
Potočnik-Poprask, Skorno

7. 11. 2026 od 9.00 do 12.00
Trgovina Mercator,
Šmartno ob Paki

Veslimo se srečanja z vami!

PETER ROSENSTEIN

dipl. inž. gradbeništva

*Neodvisni Kandidat
za župana*

s podporo volivk in volivcev.

LJUDJE
NA PRVEM
MESTU

UREJENO
IN VARNO
OKOLJE

RAZVOJ
IN NOVE
PRILOŽNOSTI

SODELOVANJE
ZA BOLJŠI
JUTRI

Skupaj za naš kraj.

Obvestilo o preglednosti: QR koda

Politični oglas. Naročnik: Peter Rosenstein - neodvisni kandidat za župana Občine Šmartno ob Paki

**SLS
N.Si**

7

Leon LOČIČNIK
vaš kandidat za župana

Nova Slovenija - krščanski demokrati
s podporo **Slovenske ljudske stranke**

POLITIČNI OGLAS. Naročnik: NSi. Obvestilo o preglednosti: ns.si/preglednost

Za našo občino.

**DENIS
ROGEL**

NEODVISNI KANDIDAT

**KANDIDAT
ZA ŽUPANA**

Občine Šmartno ob Paki

**LISTA
DENISA ROGLA**

ZA OBČINSKI SVET
Občine Šmartno ob Paki

Konkretna **rešitve**

Sodelovanje z **ljudmi**

Razvoj za **prihodnost**

SPOZNAJTE PROGRAM

www.denisrogel.com

SKENIRAJTE
ZA VEČ INFORMACIJ

ODGOVORNO | POVEZANO | ZA PRIHODNOST

VOLILNI OGLAS • Naročnik / organizator volilne kampanje: Denis Rogel

SDS Kandidati za člane Občinskega sveta
Občine Šmartno ob Paki

LISTA ZA PRIHODNOST

Skupaj za uspešno občino!

 LUJDE NA PRVEM MESTU
 RAZVOJ IN NOVE PRILOŽNOSTI
 UREJENO IN VARNO BIVALNO OKOLJE
 SODELOVANJE ZA BOLJŠI JUTRI

TRADICIJA • IZKUŠNJE • REŠITVE • ZA NAŠO PRIHODNOST

NAŠI KANDIDATI

1. Peter Rosenstein
dipl. inž. gradbeništva	7. Tomaž Srebotnik
rudarski tehnik
2. Suzana Zabukovnik
prof. razrednega pouka	8. Barbara Verzelak Šmerc
konfekcijska modelarka
3. Gašper Klančnik
dipl. inž. strojništva	9. Franc Kumar
ključavničar
4. Tea Zager
dipl. inž. varstva pri delu	10. Marija Žerjav
ekonomistka
5. Daniel Sitar
dipl. inž. elektrotehnike	11. Tomaž Forštner
prodajalec
6. Majda Drev Kumer
dipl. ekonomistka	12. Maja Pačnik
mag. kineziologije, dipl. fizioterapevtka

Našo listo združujejo bogate izkušnje, sveže ideje ter iskrena povezanost z domačim krajem in ljudmi. Čeprav prihajamo iz različnih okolij in generacij, nas povezuje skupen cilj, in sicer ustvarjati občino, v kateri bo vsak glas slišan in vsak posameznik pomemben. Verjamemo v moč sodelovanja, odprtega pogovora in medsebojnega spoštovanja. Različnost pogledov razumemo kot prednost, saj lahko le s skupnimi močmi, odgovornimi odločitvami in pogledom v prihodnost gradimo Šmartno ob Paki, v katerem bomo radi živeli tudi v prihodnje.

Želimo si občine, v kateri se enakomerno razvijajo vse vaše skupnosti in kjer je kakovost življenja pomembna v vseh življenjskih obdobjih. Zavzemamo se za odgovoren razvoj družbenega, socialnega in zdravstvenega področja, kulture, športa, vzgoje in izobraževanja ter za premišljene odločitve pri urejanju komunalne infrastrukture in prostora. Pri tem želimo iskati rešitve, ki bodo dobre tako za današnje prebivalce kot za prihodnje generacije.

Obvestilo o preglednosti: QR koda
Politični oglas. Naročnik: Slovenska demokratska stranka

- ☒ **Melita Terbovšek – kemijski tehnik**
Verjamem v moč sodelovanja, solidarnosti in povezovanja ljudi. Posebno priložnost za napredek vidim v **medgeneracijskem sodelovanju**, kjer lahko z izkušnjami starejših in idejami mladih skupaj ustvarjamo boljšo **prihodnost za vse generacije**. Želim si skupnosti, v kateri je vsak posameznik slišan, spoštovan in vključen. **Povezani med generacijami. Predani ljudem.**
- ☒ **Klemen Ježovnik – ekonomski tehnik, kmet**
Zavzemal se bom za **ohranjanje in razvoj kmetijstva ter gasilstva** v občini, za **industrijsko cono** in boljšo prihodnost mladih družin in starostnikov.
- ☒ **Tamara Forštner – vzgojiteljica predšolskih otrok**
Zavzemala se bom, da bodo naši **otroci odrasčali v spodbudnem okolju**, v katerem bodo lahko izražali svoje potenciale. Zato jim moramo tudi v Šmartnem zagotoviti kakovostna in **urejena igrišča** po zgledu sosednjih občin – skrajni čas je, da takšne sodobne standarde privoščimo tudi našim otrokom.
- ☒ **Aljaž Zagajšek – univ. dipl. inž. metalurgije in materialov**
Zavzemal se bom za občino, ki bo **dostopna, odzivna** in usmerjena v potrebe svojih občanov. Verjamem, da lahko z **učinkovitim delovanjem občinske uprave**, odgovornim gospodarjenjem in posluhom za pobude občanov ustvarjamo še boljše pogoje za življenje in razvoj naše občine. Moj cilj je občina, ki bo občanom v oporo pri čim več vsakodnevnih izzivih in bo skrbela za **kakovost življenja vseh generacij**.
- ☒ **dr. Karmen Petek mag. zdr. nege – doktor socialne gerontologije**
Zavzemala se bom za **ohranitve in nadgradnjo obstoječih zdravstvenih in socialnovarstvenih storitev** ter zagotavljanje dostopnega, kakovostnega in pravičnega oskrbe za vse generacije s krepitvijo Zdravstvene postaje Šmartno ob Paki, predvsem na področju dostopa **hitrejših nujne medicinske pomoči**, zagotavljanju celovite **pediatrične dejavnosti**, drugih zdravstvenih storitev ter zagotavljanju **lekarniške dejavnosti tudi ob sobotah**. ZA zdravstveno varstvo vseh generacij ter kakovostno in dostojno staranje.

ODGOVORNO ZA Šmartno ob Paki

☒ **Oskar Hudolin-Malus – gimnazijski maturant, študent 3. letnika mednarodnih odnosov**
Za kandidaturu sem se odločil izključno zato, da bom zastopal **mlade – študente in dijakke, brez politične polarizacije**. Za vse tiste med 15 in 35 letom, ki za občino skoraj ne obstajajo, če niso vključeni v kakšno društvo, kjer pa bi se prav tako zavezal za **bolj usklajeno in manj razdrobljeno delovanje**. Da se nam, mladim, ne bo treba več voziti v sosednje občine na športno rekreacijo in da bo **poskrbljeno tudi za rekreacijsko športno infrastrukturo**. In da bo ta **transparentna, dostopna in digitalizirana**. In nenazadnje - kandidiram tudi zato, da Hiša mladih res upraviči svoje ime in svoj namen in da v njen dobi **prostor tudi Klub študentov**, ki mora po letih molka ponovno zaživeti.

☒ **Klemen Slemenšek – univ. dipl. inž. lesarstva**
Zavzemal se bom predvsem za **3 konkretna področja**, ki jih je potrebno urediti in sicer: 1. Umetsitev **obrtno-industrijske cone** ob 3. razvojni osi, 2. Vzpostavitev **Športnega centra kot celote** z atletsko stezo, fitness na prostem, tenis igrišča, odbojka na mivki, veliko igrišče z umetno travo, pump track. 3. Preoblikovanja zavoda MC v **zavod za kulturo, šport in turizem**, ki bo v vlogi nosilca in koordinatorja teh dejavnosti.

☒ **Klemen Tot – dipl. inž. rudarstva in geotehnologije**
Kot zaposlenemu v eni izmed panog gospodarstva, se mi vsekakor zdi **pomembna podpora malim in srednje velikim krajevnim podjetjem**, ter spodbuda tistim, ki svoje podjetje še razvijajo oziroma snujejo na papirju.

☒ **Klara Lukenda – univ. dipl. pravica**
Zavzemala in borila se bom predvsem za **udejanjanje socialne države na lokalni ravni** in zagotavljanje **pravic najšibkejših**. Moji prioriteti sta **solidarnost in enakost** v lokalni skupnosti. Prizadevala si bom, da bodo imeli vsi občani enak dostop do javnih storitev, s poudarkom na **stanovanjski problematiki** v občini ter prilagojeni infrastrukturi za gibalno ovirane.

Narednik oglasa: Lista ZA Šmartno
To je politični oglas. Lokalne volitve 2026 <https://lista-za-smartno.verzelac.si>

Glasba, ki povezuje – nepozaben zaključek Poznopoletnega festivala

Moški pevski zbor Franc Klančnik Foto: arhiv zbora

Moški pevski zbor Franc Klančnik in Kvatropirci smo s skupnim koncertom poskrbeli za čudovit zaključek Poznopoletnega festivala. Poln šotor, odlično vzdušje in navdušen odziv občinstva so dokazali, da kakovostna glasba še vedno povezuje ljudi in bogati kulturno življenje našega kraja.

Za naš zbor je bil koncert še en pomemben korak na poti, ki smo jo pričeli postopoma izvajati v zadnjih 10 letih delovanja. Z novimi sodelovanji in projekti želimo nadgrajevati tradicijo ter občinstvu ponuditi drugačna glasbena doživetja. Odziv obiskovalcev nam daje dodatno motivacijo in potrditev, da je vredno vlagati čas, trud in energijo v ljubiteljsko kulturo.

Za uspešno izvedbo dogodka se iskreno zahvaljujemo vsem sponzorjem in podpornikom, predvsem pa občini Šmartno ob Paki, ki je prepoznala vrednost našega projekta. Hvala Mladinskemu centru Šmartno ob Paki za sodelovanje in podporo, gasilcem za pomoč ter vinogradnikom za njihov prispevek k izvedbi dogodka. Takšni večeri so rezultat skupnega dela in pripravljenosti številnih ljudi, ki vsak po svojih močeh pomagajo ustvarjati nekaj lepega. Največja zahvala pa gre vam, spoštovane obiskovalke in obiskovalci. S svojim obiskom ste napolnili šotor in nam pokazali, da si v našem kraju želimo kakovostnih kulturnih

dogodkov. Vaša podpora je za nas spodbuda, da nadaljujemo zastavljeno pot. Skupaj smo Poznopoletni festival zaključili v velikem slogu. Hvala vsem, ki ste bili del te zgodbe! **Naj pesem povezuje še naprej – na odru in med ljudmi!**

MoPZ Franc Klančnik in Kvatropirci so s skupnim koncertom poskrbeli za odličen zaključek Poznopoletnega festivala. Poln šotor in navdušeno občinstvo sta bila najlepša nagrada za ves vložen trud.

Naši harmonikarji znova nagrajeni

Kristina Suhadolnik Foto: arhiv Glasbene šole Goličnik

13. septembra 2026 je na Ljubečni potekalo 45. tekmovanje za Zlato harmoniko Ljubečne. Gre za eno najstarejših in najprestižnejših tekmovanj diatoničnih harmonikarjev v Sloveniji, na katerem harmonikarji dokazujejo svoje znanje z izvajanjem slovenskih obveznih skladb in slovenskih ljudskih melodij.

Na tekmovanju so bili znova uspešni tudi mladi harmonikarji iz naše občine pod mentorstvom Roberta in Ambroža Goličnika. Žiga Hriberšek je osvojil zlato plaketo in prvo mesto v svoji kategoriji, izkazal pa se je tudi s tretjim mestom v skupnem seštevku tekmovanja. Tilen Kumar je prejel zlato plaketo in se uvrstil na drugo mesto v svoji kategoriji. Zlato plaketo je osvojila tudi Nika Drofelnik, srebrni plaketi pa sta prejela Ažbe Dvornik in Maj Kovačič.

Poseben pečat tekmovanju daje tudi unikatna nagrada, ki jo prejme zmagovalec. Najvišje priznanje letošnjega tekmovanja je prejela Sinja Gračnar, posebej zanjo pa je umetniško delo ustvarila naša občanka Bernarda Kovačič. Intervju z njo preberite v julijsko-avgustovski številki ŠOP. Vsem tekmovalcem iskreno čestitamo za dosežene rezultate in jim želimo še veliko veselja ob igranju!

GLEDALIŠKI ABONMA 2027

Sobota, 10. 1. 2027, 19.00

GS Polzela: ČUDEŽNA TERAPIJA

Petek, 29. 1. 2027, 19.00

Gledališče Mozirsko: TIH VDIH

Sobota, 20. 2. 2027, 19.00

KD Črneč: PRAVI GURU ZA DAME

Sobota, 13. 3. 2027, 19.00

KUD Predoslje: NITI TAT NE MORE POŠTENO KRASTI

Sobota, april 2027, 19.00

KUD Kranjska Gora

Cena abonmaja (5 predstav): 40€

Za dijake, študente in upokojene: 30€

Plačilo: na prvi abonmaji predstavi (10.1.2027)

Cena posamezne predstave: 12€.

Vstopnice lahko kupite na blagajni gledališča eno uro pred pričetkom vsake predstave.

Rezervacije in informacije: 041 677 417 (Mateja)

KD ŠMARTNO OB PAKI
GLEDALIŠČE POD KOZOLCEM

Bučka Brigita

Darja Arh Centrih Ilustracije: Lea Mandelc

Nad vasjo se je razbohotila pomlad in napočil je čas za urejanje vrta. Vsi vaščani so pridno prekopavali zemljo, sejali in sadili, le **Tina** in **Matej** sta se še vedno odločala, ali bi se lotila zapuščenega in zaraščenega vrta, ki jima ga je poleg hiške zapustila Tinina pokojna babica.

in svoji mladi ženi na obraz priklical širok, zadovoljen nasmeh.

»Hvala, ne bo ti žal,« je zavriskala od veselja in možu na lica pritisnila dva poljubčka.

Čeprav Mateju zamisel o vrtu sprva ni bila všeč, je vseeno stal ženi ob strani. Najprej

sadik. Tina je za pomoč pri sajenju prosila mamo in kmalu se je prej zaraščen vrt lahko pobahal z novimi gredicami, ki so jih ločevale utrjene potke.

»A ni lepo?« je zadovoljno vprašala Tina, ko sta nekega večera z Matejem sedela na terasi pred hišo.

»Ni slabo,« se je moral strinjati njen mož. Tudi sam je bil ponosen na delo, ki ga je vložil v urejanje vrta.

»Samo nekaj še manjka,« je nadaljevala Tina.

»In to je?« je zanimalo Mateja.

»Babi je na kompost vedno posadila bučko,« je dejala Tina. »Ali jo bova tudi midva? Da nadaljujemo tradicijo?«

»Pa si prepričana, da bo na tisti suhi zemlji sploh kaj zrastle?« je podvomil njen mož.

»Saj jo bova zalivala,« se ni dala Tina. Če si je nekaj zamislila, je pri tem vedno trmasto vztrajala. »Daj no. Ostala nama je ravno še ena sadika.«

»Ja, ker je bila od vseh sadik videti najbolj zanič,« je odvrnil Matej. »Hotel sem jo vreči stran. Iz nje tako ali tako nič ne bo.«

»Ne, ne bova je vrgla stran,« se je uprla Tina. »Posadila jo bova na kompost, jaz pa jo bom zalivala.«

»Zdaj, ko je njena stara hiška spet lepa, bi lahko tudi kaj posejala in posadila,« je predlagala Tina. »Da bo urejena tudi okolica.«

»Kaj pa vem,« je dvomil Matej. »Spoznam se na gradbeništvo, kmet pa ravno nisem.«

»Daj no, saj ni tako težko,« je vztrajala Tina. »Jaz sem pogosto pomagala babici in povem ti, da bova zmogla. Če sva obnovila njeno hiško, bova oživila tudi njen vrt.«

»Pa saj sva pokosila travo in poskrbela, da je tvoj oči obrezal drevesa,« se je še vedno obotavljal Matej. »Po vrtu posejva travo in tam postavi bazen. Ne bi bilo to bolj zanimivo?«

»Ne,« se je uprla Tina. »Rada bi imela nekaj svoje zelenjave. Saj veš, da je domača zelenjava veliko bolj zdrava.«

Matej je bil trmasto tiho.

»Daj no, vsaj poskusiva, pa četudi samo letos,« ga je prosila Tina. »Če nama ne bo uspelo, lahko še vedno posejva travo.«

»Prav, naj ti bo,« se je končno strinjal Matej

je popravil star kompost, da sta imela prostor za odpadke. Ko je Tina oplela njuno bujno zaraslo zaplato zemlje, ki je bila nekoč skrbno urejen vrt njene babice, si je Matej od tasta izposodil motokultivator in prekopal zemljo, da je ponovno postala puhasta ter pripravljena za rast novih

Kot je dejala, je tudi storila. Najbolj ubogo sadiko je z ljubeznijo posadila v sicer bogato, a zelo suho zemljo na kompostu ter jo vsak dan skrbno zalivala. Na njeno smolo je čez tri dni nastopilo krajše obdobje bolj mrzlega vremena. Bučkini listi so postali rjavi in edina sled življenja je bila le drobna zelena sredica.

»Zakaj se sploh trudiš?« je tarnal Matej, ko je mráz ponovno zamenjala prijetna pomladna toplota. »Ne vidiš, da iz nje ne bo nič.«

»Ni res,« je dejala Tina. »Poglej, na sredini je še vedno zelena. Ni še konec z njo.«

»Ne bi vode raje porabila za ostale rastline na vrtu, ki so veliko bolj bujne?« je vprašal Matej.

»Saj bodo vse dobile vodo, brez skrbi,« ga je pomirila Tina. »Ampak dobila jo bo tudi bučka Brigita.«

»Kaj, zdaj si ji dala pa še ime?« se je nekoliko razhudil njen mož.

»Ja,« je z nasmehom na obrazu odgovorila Tina. »Boš videl, da bo bučka Brigita preživela in bogato obrodila. Tako čutim, zato ne bom obupala nad njo.«

»Že veš,« se je vdal Matej in odšel na dvorišče prat svoj avtomobil. Vedel je, da je Tina trmasta in da se nima smisla prepirati z njo.

Nekdo pa je bil Tinine trme in njene ljubeče skrbi zares vesel. In ta nekdo je bila bučka Brigita, ki se je udobno ukoreninila na

kompostu in vse sile usmerila v svojo rast. Mráz jo je resda skoraj pokončal, a mu ni uspelo dokončno izpiti življenja iz nje. Po obdobju mraza je ostala komaj omembe vredna zelena sredica, a ta je bila dokaz, da bučka še živi. Voda, toplota in Tinina skrb so poskrbele, da ni ostalo le pri tem. Iz drobnega lista v sredici se je Brigita vztrajno večala. In večja, kot je bila, bolj pridno je zanjo skrbela Tina. Zalivala jo je z vodo in ljubečimi besedami, ki so ji prav tako dajale voljo do življenja.

»Daj, Brigita, saj vem, da zmoreš,« jo je spodbujala med zalivanjem. »Vem, da boš postala večja od vseh buč, ki sva jih z babico vzgojili na tem kompostu, ko sem bila še majhna punčka. Le potrudi se, pa bo šlo.«

Ob taki vzpodbudi bučki ni bilo težko rasti. Njeni listi so bili vse večji in številnejši. Ko je napočil julij, se je razbohotila po kompostu in bogato zacvetela. Njeni sadeži so bili čvrsti, veliki in okusni.

»Kaj praviš, dragi, a niso dobre tele Brigitine ocvrte bučke?« ga je med enim izmed poletnih kosil podražila Tina.

»Res so okusne,« jo je moral pohvaliti Matej. »Čeprav si tudi ti pripomogla k temu. Če jih ne bi tako dobro pripravila, nama ne bi veliko koristile.«

»To je res,« se je strinjala Tina. »Ampak bučke pri tej jedi so glavna sestavina. In Brigitini sadeži so slajši od vseh na vrtu. Vidiš, kakšna škoda bi bila, če bi jo vrgla stran. Rodi bolje kot vse ostale buče na vrtu.«

»Ponosna si, da mi vsak dan dokazuješ, da nisem imel prav, kaj,« je bil malo užaljen njen mož.

»Ne, dragi, nočem se prepirati o buči,« je resno odvrnila Tina. »Dosegla sva veliko in še več. Ves čas mi pomagaš in mi stojiš ob strani. Prenovil si babičino hiško, skupaj sva znova oživel vrt in kmalu bova starša. V meni raste prav tako majceno in neobgleno bitje, kot je bila bučka na začetku.«

»Ti je zato Brigita tako pomembna?« je zanimalo Mateja.

»Morda. Pa tudi zato, ker je bučka Brigita živ dokaz, da vsako živo bitje na svetu vedno potrebuje vsaj eno osebo, ki verjame vanj. Če nekdo verjame vate, ne glede na to, kako izgledaš, lahko rasteš in si srečen. In ko si srečen, je svet lepši zate in za vse okoli tebe.«

Postanite prvi posredovalci

Diana Podgoršek, ZD Velenje

Zdravstveni dom Velenje že od leta 2018 širi mrežo prvih posredovalcev in k sodelovanju prvič vabi tudi zainteresirane posameznike iz lokalne skupnosti.

Pri nenadnem srčnem zastoju in drugih življenjsko ogrožajočih stanjih so prve minute ključne. Ekipa nujne medicinske pomoči je na poti, prvi posredovalec iz lokalnega okolja pa je lahko pri človeku še prej ter začne izvajati nujne ukrepe. Prvi posredovalci so usposobljeni posamezniki, ki se ob nujnem dogodku lahko odzovejo na poziv in pomagajo do prihoda zdravstvene ekipe. Doslej so mrežo sestavljali predvsem usposobljeni člani prostovoljnih gasilskih društev, Zdravstveni dom Velenje pa jo želi v prihodnje razširiti tudi med splošno populacijo. Zdravstvena izobrazba ali predhodno znanje nista potrebna. Kandidati bodo potrebna znanja in praktične veščine pridobili na usposabljanju za certificirane prve posredovalce.

Vas zanima?

Izpolnite informativni obrazec na povezavi prek QR-kode, kjer najdete tudi več informacij o samem projektu. Oddaja obrazca je neobvezujoča in še ne pomeni dokončne prijave na izobraževanje ali obveznosti za vključitev v mrežo. Prijavljene bomo pred izvedbo obvestili o terminih, poteku usposabljanja,

pogojih za vključitev in načinu delovanja mreže, tako da se boste lahko za sodelovanje dokončno odločili, ko boste imeli na voljo vse potrebne informacije. **Postanite člen verige preživetja!**

POSTANI PRVI POSREDOVALEC
POMAGAJ, KO ŠTEJEJO MINUTE.

IZPOLNI SPLETNI OBRAZEC
in izrazi svoj interes.

projekt Prvi posredovalci
ZDRAVSTVENI DOM VELENJE

Tukaj najdeš tudi več informacij.

POTOPIŠ

2 500 km s kolesom po evropski Martinovi poti

Ana in Igor Gruber Foto: osebni arhiv

Že ob koncu preteklega leta se je napovedovalo veliko leto 2026. Vsa debata okoli bližajoče se pomembne 770-letnice prve pisne omembe Šmartnega ob Paki je predla v ozadju najinih misli. Vse do sončnega januarskega dopoldneva, ko sva med zimskim sprehodom po zasneženih okoliških poteh stopila – in to je skoraj neizogibno – tudi na lokalno pohodniško ruto, ki poteka po mejah naše občine.

V začetku letošnjega leta sva namreč zaključevala načrte in priprave za februarski pohod od britanskega Gibraltarja do španske Malage. »Trening« za skoraj 200 km dolgo pešačenje sva opravljala na domačih poteh. Ob pogledu na tablice lokalne **Martinove poti** se je porodila misel in nato glasen predlog. Mogoče bi lahko v počastitev letošnjega slavnostnega jubileja naš kraj Šmartno ob Paki povezala s svetom? Zakaj ne bi prepotovala celotne mednarodne Martinove poti?

Po vrnitvi iz Španije sva že brskala za informacijami. 2 500 km dolga mednarodna Martinova pot (**Via Sancti Martini**) je velika kulturna pot Sveta Evrope, ki povezuje kraje, zaznamovane z življenjem in delovanjem **sv. Martina iz Toursa**. Glavna veja poti se razteza od njegovega rojstnega kraja **Szombathely (Sombotel)** na Madžarskem prek Slovenije (kjer poteka tudi skozi Šmartno ob Paki), Italije in Francije vse do starega in veličastnega mesta **Toursa** ter bližnjega kraja **Candes-Saint-Martina**, kjer je svetnik leta 397 umrl.

Zimska zamisel je hitro dobila krila in se spremenila v edinstveno kolesarsko romanje po Evropi. S povprečno dnevno razdaljo 100 km sva prek slikovite doline reke Loire, alpskih prelazov s pogledom na najvišjo goro Evrope, plodnih riževih polj Lombardije, živahne obale Gardskega jezera in zgodovinskih prestolnic rimskega cesarstva pa prek šarmantnega Krasa, madžarskih ravnin in zasanjanega gričevja vzhodne Slovenije prispela nazaj na domači prag.

Najino kolesarsko romanje ni le osebni športni dosežek, temveč opomnik, da se velike popotniške zgodbe začnejo in končajo prav doma. Tokrat v Šmartnem ob Paki! **Vabiva vas, da se nama 27. novembra 2026 ob 18. uri z ogledom predstavitev v prostorih Mladinskega centra pridružite na tej svojevrstni dogodivščini.**

Umor župana Franca Steblovnika – starejšega leta 1889

Sonja Juvan Foto: Muzej Velenje

Zgodilo se je davnega leta 1889, natančneje pred 137 leti, prav tukaj na območju našega kraja, občine Šmartno ob Paki. Umorjen je bil župan – občinski predstojnik Franc Steblovnik. Do izredno zanimivih informacij ter potrditve ustnih izročil in listinskih zapisov naših prednikov iz zelo razvejanega Steblovnikovega družinskega debla oziroma njihovih korenin sem prišla po vztrajnem brskanju in raziskovanju ter pridobivanju podatkov za zapis rodovnikov svojih pravnih prednikov.

Vrnimo se torej v leto 1889

Kdo je bil umorjeni **Franc Steblovnik – starejši**, ki je bil kruto in zahrbtno umorjen? Rodil se je leta 1846 v Rečici ob Paki št. 26, kar potrjujejo tudi ohranjene rojstne matične knjige. Kasneje je bil ugledni župan in kar 20 let je županoval v Šmartnem ob Paki, v takratnih knjigah zapisan kot občinski predstojnik in veleposestnik. Bil je velik dobrotnik, strog, preudaren in pokončen mož, ki se je zavzemal za slovenski jezik v šolah, čeprav je zelo dobro govoril tudi nemško, česar se je naučil med šolanjem za kadeta oziroma med vojaščino. Zelo dobro je vodil svoje občinsko poslanstvo. Bil je premišljen mož v dejanjih ter strog zagovornik reda in pravice. Franc Steblovnik je bil oče sedmih otrok: prvorojenca **Franca – mlajšega, Marije, Elizabethe, Neže, Ivana, Terezije in Martina**, ki mu jih je rodila njegova žena **Agnes – Neža, roj. Videnšek** (Widenschek), iz Paške vasi, natančneje iz Pakendorfa št. 1, rojena leta 1853.

Njihov tok življenja pa je prekinil tisti usodni dan – 28. aprila

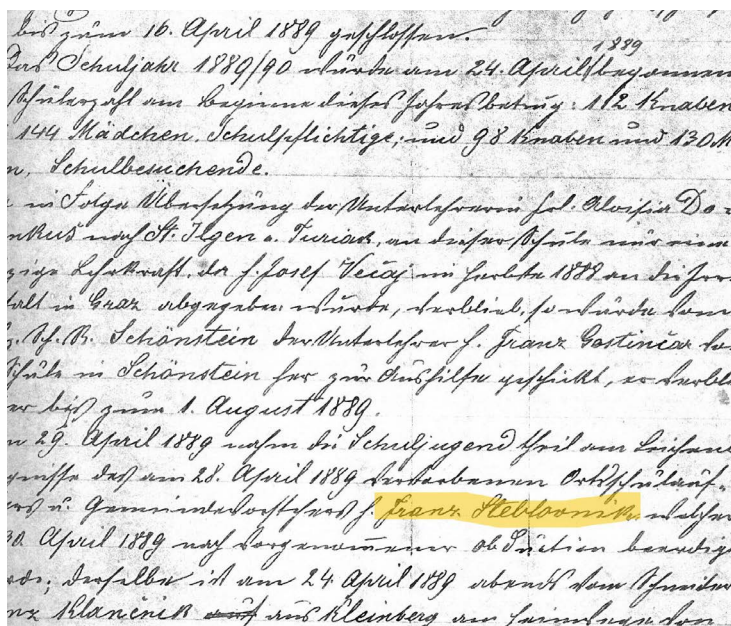
Moje raziskovanje me je pripeljalo do obširnega članka, objavljenega v takratnem časopisu *Slovenski gospodar*, št. 22, z dne 30. maja 1889, letnik XXIII, strani 18 in 19, ki si ga lahko z nekaj »internetnega znanja« v celoti preberete na povezavi: *Slovenski gospodar* (str. 17–18) – www.dlib.si.

Če na kratko povzamem zapis v zgoraj omenjenem članku, so takrat med drugim zapisali, da je bil Franc Steblovnik usodnega dne še na seji okrajnega šolskega sveta v Šoštanju in popoldne na zborovanju Družbe sv. Cirila in Metoda ter da se je proti večeru, kakor vedno, peš vračal domov k svoji družini. Zlobnež naj bi ga pričakal na samotnem kraju in ga napadel ter ga tako hudo ranil, da je župan naslednjega dne v hudih bolečinah umrl. Star je bil le 42 let in zapustil je sedem mladoletnih in nepreskrbljenih otrok ter svojo žalujočo ženo. V članku so tudi zapisali, da so osumljenca šele 6. maja blizu Šoštanja ulovili ter ga izročili sodišču in da naj bi bil obsojen le na 8 let težke ječe. Kakor izhaja tudi iz ohranjenega članka, je bilo med drugim zapisano, da so vaščani izgubili miroljubnega soseda in skrbnega gospodarja, paška občina pa modrega in vestnega župana, odkritosrčnega prijatelja, reveži pa usmiljenega dobrotnika.

Franc Steblovnik – starejši je bil tudi član Okrajnega šolskega sveta v Šoštanju, bil naj bi tudi ustanovitelj Družbe sv. Cirila in Metoda ter sodelavec šoštanjske posojilnice. Vse to je podrobno zapisano v članku. Odločno naj bi se potegoval za pravice ves čas svojega županovanja. Njegov zelo dober prijatelj je bil tudi gospod baron plemič Warsberg, ki je bil govornik na pogrebu umorjenega župana Franca Steblovnika – starejšega. Iz zapisa je tudi razbrati, da je bil pogreb umorjenega župana množičen, stroške pa je prevzela občina.

Kljub vsemu ... očeta mladoletnih otrok, moža in župana – občinskega predstojnika – ni bilo več mogoče prebuditi. Ostali so le žalost, solze, njegova veleposest, mladoletni otroci, žalostna vdova ter tisti neizogibni »zakaj« in vprašanje o motivu umora. Vse do zdaj se je po ustnih izročilih govorilo, da naj bi

bilo ljubosumje motiv za umor ... A listine, če bi bile v celoti ohranjene, bi najverjetneje govorile drugače. Delček informacij, ki so jih ohranili njegovi potomci, ohranjene listine v arhivih in članki v takratnih časopisih *Slovenski gospodar*, *Mir* itn. namreč nakazujejo možnost drugega motiva. Popolne resnice najverjetneje ne bomo izvedeli nikoli. Po 137 letih se znova prebujajo zgodba o krutem umoru mojega pravnega prednika, župana Franca Steblovnika – starejšega, ki je leta 1889 tragično izgubil življenje. Ob tem se poraja vprašanje, kako in zakaj je ta pretresljivi dogodek skozi desetletja utonil v pozabo. S svojim zapisom želim obuditi spomin nanj, na njegovo življenje in delo ter počastiti spomin na človeka, ki je za seboj pustil družino in sled v zgodovini našega kraja. Njegovo zadnje počivališče je na pokopališču v Šmartnem ob Paki, pod velikim kamnitim spomenikom.

Omemba Franca Steblovnika v šolski kroniki; original hrani Muzej Velenje.

ZBIRAMO PREDLOGE ZA

NAJ OSEBNOST LETA 2026

Vabljeni, da nam pošljete predloge za naj osebnost leta 2026, s krajšo obrazložitvijo, do 28.11.2026, po pošti na naslov:

MC Šmartno ob Paki, Šmartno ob Paki 13, 3327 Šmartno ob Paki, ali po elektronski pošti: pisarna@mcsop.si.

Leta druženj, zaključkov, spominjanj in povezovanj

Marjan Knez

Hvala, spoštovane in spoštovani, da ste zdržali z mano in se lotevate zadnje objave tega starejšega občana, ki ni vedel, v kaj se spušča, ko se je za ta podvig odločil. Starejši občan postaneš, ko jih dopolniš sedemdeset, a ko jih skupaj s svojim krajem pričakuješ 77 in kraj 770, se zaveš, da nisi v najboljših, ampak v najlepših letih. Zrel in upam, da zadovoljen z doživetim. Vsak dan je vreden pozornosti, vsak trenutek dragocen in na svet gledaš drugače – s čudenjem, kako hitro se spreminja, kako se stvari izpojejo in nove vzbudijo zanimanje, kako je vse drugače. Tudi sam sem se v tem času spremenil, mogoče celo odrasel, čeprav se mi zdi, da sem še vedno tisti živahni, neposredni, klepetavi – malo čudni Knez. S pomirjenostjo spoznavam, da so zame nekatere stvari še vedno enako pomembne: družina, kraj, potepanja in ljudje, ki sobivajo z mano v tem času in prostoru.

Pa se zapeljimo še en krog! Kot veste, smo edini kraj (občina) s tem priljubljenim in krasnim imenom na tej – sončni strani Alp – ki ima železnico in (trenutno kar tri) železniške postaje. Zadnjič sta dva turista stala pri stari postaji in bila neprijetno presenečena, ko jima vlak za Celje ni ustavil!

Pisalo se je leto 2017. V St. Moritzu v Švici je bilo marca SP v alpskem smučanju. Devet kalibrov (fanovcev) se nas je usedlo na vlak. Slovenske železnice so poslale uradnega fotografa, ki je z nami potoval od Zidanega Mostu do Ljubljane. V Avstriji smo presedli na ozkotirni vlak in se povzpeli na 1800 m n. v. Običajno, čeprav iz mojih zapisov niste dobili takega občutka, smo navijači potovali s kombiji ali avtobusi. In tokrat je bila **Danica Šarac** iz baronije, žena našega šoferja; sicer odlična frizerka, ki je kdaj pa kdaj urejala tudi mojo taščo, vesela, da je njen Šaro ostal doma.

Predsednik DU, **Franci Centrih** z Malega Vrha, rojen Šentjurčan in tudi član borčevske organizacije, me je že leta nagovarjal, da bi mu pomagal najti naslednika. Tako smo na občnem zboru najštevilčnejšega društva v občini (letos šteje že blizu 500 članov) izvolili novo komando. Ob tem dogodku nam je združba Veselih babic pripravila umetniški vložek pred in po zaključku zбора. Ta skupina, ki ima svoje začetke že v letu 1998, je nastala na pobudo dveh zaposlenih na naši šoli. Poleg učiteljice in folkloristke je bila od samega začetka

aktivna tudi **Karla Pustinek**, ki je igrala berdo (kontrabas) in je bila za pesnico skupine. Na tem druženju smo sklenili, da bi speljali projekt »Šmarčani Šmarčanom«. Tako mi je bila zaupana organizacija enodnevnih ekskurzij z vlakom za upokoјence. Te naloge se nisem branil!

Kako začeti? S krajem, ki je poleg našega; torej eno od dveh Šmartnih, ki sta tudi občini. S Šmartnim pri Litiji! Ta kraj se ponaša tudi z največjo cerkvijo sv. Martina na Slovenskem. V naslednjih letih smo nato obiskali še naslednjih sedem (7) večjih samostojnih krajev z istim zavetnikom v imenu. V njih delujejo krajevne skupnosti, društva upokoјencev, imajo gasilce ter so aktivni na kulturnem in športnem področju. V šestih od njih pa imajo tudi svojo poštno številko. Tako smo spletili »Martinovo mrežo« od Pohorja do Goriških Brd. Ostalo nam je le še eno – v občini Cerklje na Gorenjskem – morda pa še pride na vrsto? V naši razgibani domovini je kar 74 Martinovih cerkva. Mnogo vasi nosi ime Šmartno (kakšno se najde celo v sosednjih občinah), a naše je edino, ki ima, kot večkrat omenjeno, železniško povezavo s svetom. To je zagotovo naša prednost!

Naša gora z dvema zvonikoma je pogost cilj domačinov in pohodnikov iz sosednjih občin. Včasih sem gor splezal še po dveh, danes pa se tja raje zapeljem. Ker stanujem nekako na njenem vznožju, sem imel priložnost večkrat srečati, kako spregovoriti ali se samo pozdraviti z **Edijem Povšetom** iz Šmartna, gorenčanom, izučeni čevljarjem, hribolazcem in očetom »izobeševalca« praznične osvetljave, ko se je vračal s priljubljene Gore Oljke. In ko sem se (še peš – verjetno zadnjič) mimo Juga vračal v dolino, sem ugledal **Anamarijo Klančnik**, Pavlnovo Anico, medicinsko sestro v celjski bolnišnici, ki je uživala v svojem svetu domačih živali. Pred njeno modro-zeleno hišo je stal njen še bolj moder Renault Modus, ki je vozen še danes.

Natanko 300 let po rojstvu cesarice Marije Terezije se nas je 60 odpeljalo (vsi v enem velikem busu – MAN-u) v Slavensko Gradiško in čez Savo v Banja Luko. Kraj, kjer je v 60. letih služil vojsko, je bil še posebej pri srcu **Mirku Šarnerju** iz Rečice, a je ugotovil, da se mu zdita znana samo kasarna in grad ob Vrbasu, vse ostalo pa se je spremenilo. Saj je vendarle minilo že več kot 60 let!

Oh, kam čas beži ... Malo me je zaneslo. Leto je minilo, z županom smo ob poldne 1. januarja nazdravili novemu letu 2018. Smučarski fani smo se pripravljali na zadnje olimpijske igre. Tokrat je treba res daleč; v Južno Korejo! V Pjongčang. Tja smo šli trije, tekma je bila predstavljena in pot nazaj je bila veliko bolj osamljena, saj sta Anin oče in fant ostala na prizorišču! Hitel sem domov. Tu je bilo vzdušje zaskrbljeno in turobno. Razumljivo! V začetku marca smo se poslovili od »duše« kvačkaric in sosesčine z njeno sremsko »Osam tamburaša s Petrovaradina«. Tako sem čez noč postal najstarejši v družini.

Seveda gremo dalje! Ker sin **Angele Dvornik** z Malega Vrha, šivilje in gospodinje ter inkasantke za RTV-prispevek, ni mogel zraven na zaključek svetovnega pokala v Åre na Švedsko, sva šla tja »dva norca«. In to »samo na uro gledat«, ker je tekma zaradi slabih razmer odpadla. Precej »všečkov« v smislu »Se zgodi!« sva prejela.

Andreja Mandelc – mama Drejka – je bila zelo navezana na svoj vinograd v Malem Vrhu. Iz Letuške gmajne, kjer je živela pri svojem sinu, se je vozila tja s kolesom: »Malo bom kolo prislonila, lahko?« »Menda pa ja! Hiša bo še vesela dobre družbe!« Pa ga je naslonila k vhodu v našo klet ali na staro hrusko ob njej. Ko smo z našimi pevci še zadnjič obiskali Prago, je polna navdušenja pričakovala vnuka in njegove vtise o poti.

Če si kaj dobrega, domačega ali kaj z vrta rabil za na mizo, se je vedno kaj našlo na kmetiji **Ignaca Novaka**, priseljence iz Šentjungerta pri Šmartnem v Rožni dolini. Zaposlen je bil na Elektro Velenje pa v Emo Celje. Ker je šel zgodaj v invalidsko penzijo, je z ženo in sinom začel gojiti zelenjavo in prodajati kruh, kisle zelje in vse ostale dobrote na Velenjski tržnici. Predlagal je tudi svoj kraj mladosti za destinacijo izletov po Šmartnih ... Ob Šmartinsko jezero smo res šli ... a šele čez sedem let.

V času češenj smo tisto leto obiskali Šmartno v Goriških brdih. Naša klet – Vino Šmartno – je bila promotor njihove rebule. Odlično so nas gostili, stara prijateljstva so se obudila, obljubili smo zvestobo Martinovi mreži!

Našega Veselega Martina so zelo cenili rudarji – še posebej Zasavci. 3. julija je dan rudarjev **Zdravko Korez** iz Letuške gmajne

praznoval s »kamerati«. Naneslo je, da sem prijatelje iz Beograda takrat peljal v »Muzej premogovništva«. Prvič sem bil v »ta veliki« jami. Do takrat sem poznal le očetov rudnik Laško. V knjigo vtisov sem nato zapisal svoje občutke ob obisku muzeja. Nakar mi je konec jeseni prinesel sošolec moje hčere, sin zgoraj omenjenega Letušana, dva rudarska koledarja za prihajajoče leto. Z zanimanjem sem ga prelistal in glej ... na septembrski strani je bila natisnjena moja misel iz knjige vtisov. Ni slabo!

Kot športni navdušenec spremljam vse večje športne dogodke. Odkar so naši kolesarji v sami špici, si rad ogledam kako tritedensko dirko (Tour, Giro, Vuelto). Letos smo tudi stiskali pesti za naše. Za Pogija navija tudi navdušen kolesar, sin **Franca Puncerja** iz Paške vasi, prekaljenega mizarja, ki je marsikaj postoril na naši hiši. Živo se spomnim dneva, ko sta z mojim tastom uravnavala nove polkne na oknih in balkonskih vratih. Težko je, če so polkne zvite in stene krive, a jima je kar dobro uspelo.

Da ima moj tovariš in politični naslednik rojstni dan ravno na obletnico moje poroke, je kar zanimivo dejstvo. A da pa na praznovanju abrahama izgubiš očeta, je veliko bolj tragično kot zanimivo. Tako smo se poslovili od **Ivana Crnjaca** iz Podgore, železničarja, ki sem mu, še živemu, obljubil, da si bomo šli upokojenci enkrat ogledat Muzej južne železnice v Šentjurju. Naslednje leto smo se tako odpeljali tja, da bi si ogledali, kako se je godilo možem in ženam lepih uniform v velikem sistemu. Vsaka čast! Upam, da bomo tudi mi malo uredili našo »gospodično« – lokomotivo iz leta 1914, ki vidno propada in sameva nekje med eno in drugo železniško postajo.

Jeseni so bile še ene občinske volitve. Pojavili so se novi obrazi, župan pa je ostal isti. Kot je postala navada, je župan nazdravil novemu letu, ob tem pa smo poslušali kroniko preteklega leta in razglasili ime leta. Največ glasov je dobil **Ivan Koren** iz Rečice, sicer poklicni šofer v pokoju, ki je s prvo ženo in sinom živel kot hišnik in šofer gasilske cisterne v našem gasilnem domu. V poznih letih pa je postal varuh treh deklet, vnukinj druge žene. Bil je človek z velikim srcem!

Novo leto 2019 smo, kot že nekaj let, dočakali brez pravih kolin. Kupili smo le polovico prašiča v mesnici. Z ženo sva sprejela vlogo »ta starih« pri hiši. Verjetno enkrat to čaka tudi vas!

Ivanka Podjaveršek, gospodinja na kmetiji v Paški vasi, mi je pred leti vrnila sinovo navijaško bundo in rekla: »*Ampak če bi bil še živ, bi šel še enkrat zraven, tokrat z avionom na sever Evrope, na svetovno prvenstvo, še zadnjič z našo smučarko.*« Tam bi se lahko slikal s švedskim kraljem Gustavom in skupaj s Stenmarkom nazdravil naši zlati smukačici Ilki s kozarcem kalifornijskega merlota za 12 € (draginja, ne samo pri nas).

Letošnje svetovno nogometno prvenstvo bi skupaj s svojimi potomci zavzeto in z veliko vnemo spremljal **Janez Dobravec** iz Podgore, ki je med drugim v mladih letih »maklav« (lupil hlode) na holcplacu. Ko so se v zimskih dneh hodili gret v malo trafiko nasproti Roglove domačije, so ogrevanje prinesli kar s seboj. Že tedaj so poznali pomen samooskrbe!

Mimo prostora za prelaganje hlodovine je, ko je potovala z vlakom v službo in nazaj iz Šoštanja, hodila **Pavla Žrebelj**. Bila je odlična kuharica na osnovni šoli ter žena znanega brivca, frizerja in našega fanovca.

Maja je sledil izlet v tretje, najvišje ležeče Šmartno na Pohorju, kjer smo se po temeljitem ogledu kraja in kosilu dobro odžejali ter pokupili vse divjačinske salame v kraju.

Sedem vnukov mi je za sedemdeset let v Mladinskem centru pripravilo pristrčno, sladko in v vsem čudovito predstavo. Tako sem v družbi družine in prijateljev postal »starejši občan«. Kak teden kasneje se je na Daljnem vzhodu »napravil« COVID-19 in krenil na pohod po svetu, po Evropi in kmalu prišel tudi k nam.

Tako se je leto 2020 pričelo precej »problematično«. Zlato lisico so takrat izvedli v Kranjski Gori, kjer se je naša Ana uradno poslovila od belih strmin. Poln avtobus nas je bil tam. Zadnjič! Zdaj je na prizoriščih alpskega smučanja občutno manj slovenskih zastav ...

Poslovila pa se je tudi **Majda Kopač** iz Rečice ob Paki, administratorica, mama poročne priče nečakinjinega moža (joj, zapleteno) in prijateljica mojega ostarelega tovariša (bolj preprosto).

Če je bila vodovodna pipa fuč ali če pri roki nisi imel pravega orodja, si lahko vedno poklical **Fortunata Legnarja** iz Letuške gmajne – sicer očeta sošolke mojega vnuka in vnukinje –, ki je z veseljem priskočil na pomoč in uredil tudi napeljavo v našem malovrškem domovanju.

Peter Bezjak iz Paške vasi, rudar in dedek še ene deklince iz razreda mojih vnukov, je dobro vedel, kaj je dober avto. Fordovci smo pač posebni ljudje. Vozimo avto, ki mu je navihane rekli: »*Malo pleha, malo žice, evo tebi Ford kolice.*« Vsake oči imajo svojega malarja in prav je tako!

Marija Likeb iz Podgore, gospodinja, ki je bivala v domu za varstvo odraslih, je potrebovala popravilo proteze. Prineseno, narejeno, dostavljeno, vse za lep nasmeh in dober ugriz ljube žene gospoda, ki me je večkrat obilno pogostil z vinom.

Po šmarški nedelji na Gori Oljki je sledil obisk Šmartna pod Šmarno goro. Kraja najmanjše četrtne skupnosti Ljubljane. Obiskali smo »Rusko dačo«, policijsko akademijo in občudovali brzice v Tacnu na Savi in farno cerkev sv. Martina.

Čas gasilskih veselic je najlepši čas v letu, vzdušje je sproščeno, ljudje dobre volje. Glasba odmeva enkrat iz ene, drugič iz druge strani. Udeležiti se vseh v okolici in širše je nemogoče ali pa je izziv za neke druge čase. Pred dobrimi šestimi leti smo v Paški vasi praznovali častitljivi jubilej 100. gasilstva. Vse čestitke tem srčnim dekletom in fantom!

Kruha in iger! Seveda jih rabimo, časi so nori!

Predvsem kruha! **Jožefa Petek** z Malega Vrha nad Čapelnikovo kapelo, gospodinja, ki je delala tudi v pekarni v Velenju (tako kot njen sin), je stregla kruhu od testa do hrustljavega hlebca.

Korona nas je dobro zadela. Vplivala je tudi na dolgo načrtovano Anino slovo od aktivne smučarske kariere, ko smo ji v eminentni družbi izrekli »Hvala!« za njeno pot. Bili smo z njo »Od starta do cilja« in čeprav je bilo treba predati spisek gostov ter se prilagoditi pravilom, smo dogodek speljali brez zapletov.

Kuga moderne dobe nas je ustavila ali vsaj umirila. Zapri smo se vase in v letih, ki so sledila, vrat svojih src nismo več do konca odprli. Tako čutim! Strah je ostal v malih možganih, nismo več čisto sproščeni.

Z maskami in v strogem redu smo z vlakom krenili v Kočevje, kjer je baje vsak osmi prebivalec medved! »Medvede« si je šla ogledat tudi **Jožica Brunšek** iz Rečice. Zaposlena v Gorenju je z veseljem obiskala veličastno cerkev in Šeškov dom, kjer se je krojila zgodovina Slovencev.

V letu 2021 se je pandemija še razplamtela, bilo je hudo leto. Držali smo se doma. Covid je hodil okoli nas, pa naj smo se cepili ali ne. Težave z dihanjem so bile prehude tudi za človeka reda in kondicije, **Ludvika Golčmana**, trgovca iz Gavic. Še posebej ga pogreša družba pingpongašev iz Kulturnega doma v Gorenju.

Zagnan Gorenjčan, kovinar mojster, prijeten sogovornik pri Malusu, **Mirko Leskošek** iz Podgore, nas je tudi na hitro zapustil. Njegova žena je dobro poznala tudi **Jožefo Kavčič** iz hiše na trasi nove ceste, ki je kar dolgo živela v Nemčiji in je bila s svojim »aber, aber« res prisrčna. Zelo hvaležna je bila, ko smo izvedli reparaturo njenih tretjih zob.

Turistično društvo se ne bi ponašalo s tečaji kuhanja, zeliščarstva, peko peciva, pripravo napitkov, bučarijo, organizacijo izletov, martinovanj in lepo hiško v Martinovi vasi, če **Marija Polak** iz Šmartna ne bi imela hčera. Vzorna gospodinja s krasnim vrtom se je poslovala na občinski praznik.

Leto se je poslavljal, nam pa je **Mihelina Krevzel** na svojo frajtonerico zaigrala še zadnji Holzhacker Marsch. Najprej počasi, pa vse hitreje. Hudomušna gospa je brez rešpeкта igrala »moški« instrument. Skupaj z možem in sinovoma je nabirala, stiskala in sušila nezavarovane gorske cvetlice, sama pa je gojila planike in ustvarjala čudovite herbarijske slike, ki krasijo stene širom sveta.

Dočakali smo leto 2022, covid se je počasi umiril.

Justina Merklav iz Rečice, ki je k nam prišla zaradi ljubezni iz Oplotnice na Pohorju, je poznala mojo taščo. V debati sta ugotovili, da bi ji prav prišla strešna opeka z naše hiše. To smo uredili. Tudi ona je bila tašča dvema posebnima zetoma in babica nadarjenih otrok.

Na poti iz Velenja (v prejšnjih časih, ko sva še hodila v službo) sva se z ženo kdaj pa kdaj ustavila v Gorenju. V hiši, kjer so zdaj stanovanja, je bila »srčkana« trgovinica z mešanim blagom. Šefica in trgovka **Mira Zager** naju je prijazno postregla in še kake letake za izlete sem lahko pustil, da jih je razdelila svojim strankam. Zlati časi!

Malo više od Vedetovega klanca, pod Mavrerjem, sta živela odlična muzikanta iz velike družine **Dobnik, Danica** in **Stanko**. Ona je igrala brač (veliko tamburo), znala pa je tudi na harmoniko – klavirko, on pa

diatonično; bila sta odlično uigran tandem.

Najmlajša vnukinja mi je povedala, da je mlajši bratec njenega sošolca, prvošolec **Bine Ločičnik**, zelo, zelo bolan. »Rekli so, da mu ni pomoči ... Tudi jaz imam brata.« Srčna, kot je, je jokala. »Zakaj, dedo?« Življenje piše tudi žalostne zgodbe.

Ko je bila **Neža Šuster**, Ilovškova iz Slatin, v zrelih 93. letih, sem sedel z njo na praznovanju abrahama mojega tovariša in njenega žlahtnika. Koliko je vedela povedati, česa vse se je spomnila, kakšna energija! Legenda!

V šestdesetih letih, ko so se – po starem običaju – nove hiše še zidale, je mož **Helene Urbanc** iz Rečice vrtel zidarsko žlico – »kelo« in »fandlc« pa »gleter«. Kasneje sta se mu pri tem početju pridružila še zet in sin, gospa pa je – kadar ni šivala – skrbela za svoje bližnje iz sotočja Savinje in Pake.

Pavlnovi fantje izpod Gore Oljke so od nekdaj delavni in zavedni Slovenci. **Milan Klančnik** je delal na holcplacu in v skladišču na železniški postaji, garal je tudi doma. Vse, kar je ostalo za njim, pa je zapisano propadu. Namesto njegove in sosedove domačije iz spodnje Podgore nasproti kamnoloma bo zaradi razlivnega območja ostala le grenkoba izgube.

Ob državnih praznikih se tradicionalno streže divjačinski golaž, ki ga običajno pripravijo lovci. **Dušan Romih** iz roba Gavic, ki je delal na šahtu v premogovniku, je bil vedno zraven. Bil je bolj robate sorte, njegova mešanica mesa in čebule pa je bila prva liga.

Ko je prva liga še igrala na našem igrišču pri šoli, jo je **Milan Pokorny** – uspešen gradbenik v Vegradu, ki je živel v hiši za spodnjim golom – lahko spremljal kar z dvorišča. Tja je marsikdaj priletela kakšna neposlušna žoga, ki je želela na jug. Zato so postavili zaščitno mrežo, da skrbna mama ne bi imela preveč dela z njimi. Njegovih tričetrt stoletja so slavili tudi v lovski družini Oljka. Pri zeleni bratovščini so bili namreč dejavni že njegov oče in posebno še sin. Njihov tra-ra-tra-ra mu je decembra zapel v zadnje slovo.

Na štefanovo smo kot vedno žegnali konje in pod šotorom nazdravili časom pred korono. So bili boljši? Mi smo zagotovo bili mlajši!

Začelo se je leto 2023; leto velikih – tisočletnih avgustovskih voda.

V začetku februarja me je doletela čast (oziroma je bil redni praporščak odsoten), da sem nosil prapor društva upokojencev **Karlu Verdevu**, Pungartnikovem Dragotu iz Gavic, ključavničarju, ki je z ženo **Tinko** živel v Šmartnem. Rad je imel ljudi in trte v bregu, ki sta jih z ženo »rihtala«, in seveda dobro vino. Pa kolo tudi, rad je poganjal pedala. Res, da ni nikoli šel na Tour, a je bil za svoja leta odličen rekreativec.

Zagret rekreativec je bil tudi **Petar Katič** z Malega Vrha, rojen v zaledju Knina. Kot učitelj v Celju je bil ambasador zdravega načina življenja, poznavalec tehnike in načina vožnje »v leru«, ki je zasadil, zalival in negoval figovce ob svoji »sladki poti«, kot je imenoval sprehajališče ob železniški progi. Zanimivo dejstvo je tudi, da se je (iz osebnega vzgiba, ne iz obveze) zagotovo udeležil največ pogrebcev na našem pokopališču. Poklon srčnemu »drugačnemu«.

In je bila mimo šmarška nedelja na Gori Oljki; mi pa smo bili na poti v Šmartno pri Slovenj Gradcu. Je starejše od našega, a železnica je vozila samo mimo – no, vsaj do leta 1968; zdaj pa tam poteka le kolesarska »Štrekna«. Njihovi gasilci so si zelo dobri z našimi iz Paške vasi, zato so nas odlično gostili. Imeli smo priložnost spoznati predsednico KS Šmartno – mammo naše najbolj svetovne plezalke Janje. Po prihodu domov smo »dali v uporabo« našo malo plezalno steno pod kozolcem v MC, ki jo bo menda – tako je dala besedo – enkrat, ko ji bo čas dopuščal, »žegnala« zlata »pajkovka« Garnbret.

Štefan Špilak iz Gavic, rudar, rojen v Turnišču, je menil, da je skrajni čas, da obiščemo ravnico. V Prekmurje, v Soboto na Muri. Naslednje leto smo njegovo željo realizirali. Dvestopetdeset šaleških upokojencev je obiskalo pretežno evangeličane v deželi, ki 17. avgusta praznuje priključitev k Sloveniji. Tam v njihovem krožišču stoji kip Miklavža – sv. Nikolaja, izpod kiparskih rok našega častnega občana. Dežela prijaznih ljudi nešteti kultur in štrkov, kjer je bil rojen Miki Muster.

Letos mineva 100 let od smrti Srečka Kosovela, pesnika Krasa, integralov in atomske dobe. A **Cvetka Vratanar** iz Paške vasi je bila bolj ponosna na stihe svojega sina, ki jih je objavljal v glasilu »Potke«.

Pred tremi leti so nas v začetku avgusta, ne spomladi ali jeseni, kot bi pričakovali, temveč poleti, prizadele poplave, kot jih

ne pomnijo niti najstarejši. Včasih smo imeli poletja, zdaj imamo vročinski val in razdejanja s točo. Narava ne igra naše igre! Človek je majhen!

Ko so velike vode odtekle, smo šli z rdečimi – sedaj so modre – zastonj kartami na vlak za Brežice. Hčerki **Ivana Reka** iz Šmartna blizu osnovne šole, a rojenega v Vrhih, vrhunskega strugarja v tovarni usnja in kasneje v Gorenju, sta bili zraven. Žan, kot so ga klicali, je bil kot mladenič zraven pri demontaži strmoglavljenega angleškega bombnika v Andražu, saj je bil zaradi svojih tehničnih znanj znan daleč naokoli.

Starejši vnuk je rad in pogosto zahajal v Paško vas h **Glojekom**, k sošolcu v hišo zraven gasilskega doma. Babica **Frančiška**, ki je bila zaposlena v tovarni Gorenje in je bila svoj čas tudi računovodkinja DU, in dedek **Alojz**, tudi gorenjčan, serviser gospodinjskih strojev, sta bila dobra gostitelja razigranih osnovnošolcev.

Njihov žlahtnik **Florjan Glojek** iz Gorenja – Cveto po domače –, tudi gorenjčan, je bil vrhunski šofer, ki je vozil odličneže, direktorje, in je bil zaprisežen molčečnej.

Pa smo spet pri nogometu ... Svetovni prvak je znan! **Frida Golob** je bila nogometna mati iz Gavic. Sin je igral levo krilo, njegov sin in vnuk pa sta letos stiskala pesti za svoje adute.

Leto je hitro mimo! Znano je, da starejši kot si, hitreje teče čas! In smo nazdravili smo letu 2024. Zavihali smo rokave: »Gremo!«

Bil je »hud« v trgovini, trgovke je zaposloval na vse možne načine, rad je imel vlake in dobro žensko družbo, izučen dimnikar **Boštjan Gruden** je hodil v drugačni družbi. Morda je končno našel srečo?

Ko je hčerka prevzela zobotehniško dejavnost, sem ji občasno pomagal z dostavo odtisov iz ambulante. V bloku, kjer obratuje zobna ambulanta, je živel **Jožefa Fevžar**, uslužbenka na Vino podjetju, tašča enega od dvojčkov znanih gasilcev; večkrat sem jo srečal pred vstopom v zdravstveno postajo.

V naših krajih je bilo kar nekaj vojakov ali ljudi, povezanih z vojskovanjem ... pilotov, častnikov, nekaj tudi visokih činov, zato smo marca krenili v Pivko, znano slovensko vojaško »bazo«. V muzej oborožitve. Da bi v živo videli naš helikopter z Golt, rešilni avto – mercedes – iz velenjskega zdravstvenega doma in tank, s katerim se je že vozil eden

od izletnikov. Povsod smo zraven, ni kaj!

Maja, ki že dolgo ni več uradni mesec mladosti, a je to vseeno, smo obiskali že sedmo Šmartno – v Tuhinjski dolini. V občini Kamnik. Po ogledu vseh možnih pomembnosti in term Snovik smo se čez »velike Trojane« Kozjak (658 m) vrnili na Štajersko.

Marija Vodovnik iz Malega Vrha, pronicljiva učiteljica, podravnateljica, mentorica in poznavalka zgodovine, je vzela v svoje spretne roke tudi kvačkanje in pletenje v DU in njihove pupe, hobotnice pa prtički so razveseljevali malčke, bolne in ostarele.

Žena pomembnega muzikanta, rojenega v družino s 14 otroki in tudi predsednika DU, iz Rečice, **Berta Volk** je bila krojačica, ki je znala vrhunsko skrojiti in zašiti vse od plaščev do moških oblek. Poznate rek o tašči in pečenki? So tudi izjeme! Njen zlati zet je vse do zadnjega diha vzorno skrbel zanj in morda zato postal ime leta.

Še ena nogometna ... V Letuški gmajni je z družino živel **Olga Irman**, ki je delala v pisarni. Najprej v Oljki, nato na Vegradu v Velenju in Šoštanju, je bila mati in babica dobrih nogometašev in odbojkarice. Njenega **Jožeta**, rojenega na mozirski strani Gneča, ki je najprej delal v celjski Libeli, nato pa do penzije na apnenci in kamnolomu v Podgori, je tiha voda iznad gorenjskega klanca prinesla k nam v dolino, velika voda pa mu je odnesla dom.

Pa je prišlo leto 2025. Z njim zaključujemo prvo četrtino prvega stoletja tretjega tisočletja našega štetja! In naše »druženje« se »nahaja« že v devetinširidesetem letu. Čas je merilo, a ni vedno tisto, kar določa globino naših sledi. Včasih kak trenutek šteje več kot desetletje! Lepo je, ko veš, da si si z nekom delil trenutke, ki so štel ...

Ko smo pred štiridesetimi leti zidali naš novi in prvi dom v Šmartnem, smo imeli odličnega asistenta. Z ženo **Ružo Vasić** sta se s takrat še dvema majhnima dečkoma vselila v blok nad takratno ljubljansko banko. V stanovanje, polno rož, kot se za gospo s takim imenom spodobi, je kmalu prijel še en fant. Ustvarila je družino, ki ji je kljub bolezni ljubeče in potrpežljivo stala ob strani.

Pred občnim zborom DU smo v zahvalo za dobro delo peljali stare odbornike na Gorenjsko, v Kranj k Prešernu in v Bitnjo k Šifrerju. Fino! Nato smo na občnem zboru

izvolili stari – novi upravni odbor in novega predsednika.

V aprilu smo obiskali Evropsko prestolnico kulture iz leta 2024 – Novo Gorico. **Josip Kovač**, po rodu Primorec, tudi partner naše članice, ki se je leta 2023 okitila z nazivom »Ime leta« – strojni tehnik, ki je dolgo živel v Švici –, mi je na nogometnih tekmah večkrat očital: »A da bi šli s cugom, k Soči, čez Postojno, Divačo in Sežano, to pa ne!« Pa smo šli!

Pri Matejec, na kmetiji v Rečici, sta živel **Marija Luknar**, teta Manca, ki je skrbela za urejenost pošte, in njena sestra **Anica**, šivilja v šoštanjki usnjarni in Rednaku. Obe sta nas, svoja brata iz sosednjih kmetij in domače kosmatince, zapustili v istem letu.

Po vseh peripetijah v zvezi s poplavami je bilo določeno razlivno območje. Zanimalo me je, kje točno bo. Ko sem se »razgledoval«, sem šel mimo hiške, polne cvetja, nedaleč od čistilne naprave. V njej je prebivala prijazna **Jožica Blagotinšek**, ki je dočakala častitljivo starost – živel je zdravo, so znali povedati.

Po martinovem smo krenili tja, kjer je dobro vino doma. V Ljutomer, prestolnico Prlekije. V deželo, kjer so doma učeni ljudje in dobri konji. **Partov Andrej** – Limek, ki je menda poznal vse registrske tablice in je bil nekdanji šef peči v Keramiki Gorenje –, bi gotovo užival v Žumanovem lončarstvu, z dobro preleško pogačo in kozarcem Ljutomerčana ali Jeruzalemčana v roki.

V novembru je prav na hitro in mnogo prehitro preminul inženir strojništva v BSH, **Roman Šabec**, sin nam že znanega učitelja in tudi poročen v prosveto, oče nogometaša in nogometnega sodnika.

V veliki, lepi hiši, blizu stare sušilnice, kjer je danes firma EKG, je živel na svojem – a skupaj z bratovo in nečakovo družino – posebna dama, šivilja, oblečena kot Parižanka, **Majda Mandelc**, prava »Coco Chanel«.

Spoštovani, prispeli smo! Prisopihali na zadnjo postajo potovanja po mojem spominu. Leto 2026 je tu in mi tudi.

Branko Čaleta, po rodu iz Vukovarja, je bil varilec in električar, ki se je v naš kraj in naš spomin pripeljal s starim mercedesom zaradi ljubezni do naše učiteljice razrednega pouka ter tu tudi ostal.

V hiški svojega mlajšega brata pri Ford servisu je desetletje in pol živel **Viki Urleb**

– Vikč. Bil je volk samotar z nežno dušo, kot lik iz Jurčičevih povesti. Če si ga dobil dobre volje, je bil navihan, šaljiv sogovornik. Ko sva se skupaj vozila na Onkološki inštitut v Ljubljano, je že imel kanilo v sapniku. Bil je tiho, govorile so le oči. Ob njegovem slovesu pa sem govoril jaz.

Še v istem mesecu sem se po službeni dolžnosti političnega akterja (malo heca) s svojimi vrstniki – šestdeset nas je bilo vseh skupaj – odpravil v Državni zbor in na izjemno okusno kosilo pri »Starem tišlerju«. Med nami je bil tudi malo mlajši vrstnik z ženo, sin **Marije Ribič** iz Podgore. Nekdanja računovodkinja je bila zaradi šibkega zdravja že nekaj časa v domu, zato k sreči »izbrisa« svoje hiške na trasi avtoceste ni občutila.

Katarino Klančnik iz Slatin, gospodinjo in železničarjevo ženo iz hiše nasproti kapele (pri mostu čez Pako), je bilo često videti na malem traktorju, ki ga je šofirala njena hči. Dočakala je 99 let – kako lepo bi bilo, če bi jih tudi jaz! Še točno 22 bi jih bilo pred mano!

Na robu občine, v Rečici, za kmetijo, kjer kdaj dobim kako solato in druge dobrrote, je živel **Ivan Vrečer**, mož – zaposlen v kamnolomu in v tovarni Gorenje – ki je še kako okusil tragiko življenja. V Rečici so ostali tudi brez strojnega ključavničarja, **Berta Kovača**, ki je rad sprehajal malega kužka; še posebej dobro se mu je zdelo, če se mu je pridružila žena.

Na drugi strani občine v Paški vasi pa je odšla tudi **Marija Ježovnik**. Malo je žena, ki so duše kmetije, kjer kuhinjo krasi

zidan štedilnik in je doma dobra volja. No, Roboška Marica je bila taka.

Nazaj k Savinji, v Letuško gmajno, kjer je v cvetu ustvarjanja omahnil s stene kot metulj ob pozebi inženir elektrotehnike, sin mojega pokojnega vodovodarja in oče dveh majhnih otrok, **Tilen Legnar**. Življenje se z nami igra. Koliko lahko ena družina prenese?

Vsako leto, če se le da, grem z družbo na »Noč na vasi, v Paški vasi«. Letos je bilo obilo mokrote zunaj šotora, dobro namočili pa smo se tudi od znotraj. V šotoru, kjer so nas spremljali navihani zvoki Čukov in porcije dobrih čevapčičev, smo lahko cenili trud paških gasilcev, ki jim je pred leti večkrat predsedoval prišlek iz Šmartna ob Dreti, **Peter Lever**. Prišel je za »ta mladega« k Ježovnikom. Odličen elektroinštalater, zaposlen na DES-u v Nazarjah, je Pačanom pa še komu strokovno »potegnil štrom«.

Poleti se zagotovo najde priložnost, ko mora »pasti« kak odojek. **Pavla Semprimožnik** s Skornskega klanca je s svojimi odličnimi prašički nahranila veliko lačnih ust. Tudi jagenjčki, ki so blejali okoli hiše, so bili vrhunski. Gospa z »zahtevno« življenjsko zgodbo, članica borcev in predsednica vaškega odbora, je skupaj z možem mnogokrat poskrbela, da je bil marsikateri piknik prava uspešnica.

Ko smo maja z vlakom obiskali Rogatec, je bil naš redni sopotnik **Jožef Marijan Petrič** – nekoč Ljubljčan, ki je bil med drugim tudi slikopleskar v Nemčiji, zadnjih deset let pa Malovršan – radoveden: »Kam gremo jeseni?« »Na pivo! V Laško!« sem odvrnil.

»Grev, a ne?« se je obrnil k svoji družici, ki mu je z veseljem pritrdila. A tokrat ga na vlaku ne bo.

Iskreno se opravičujem vsem, ki jih niste našli na teh straneh, ki jih nisem poznal ali pa sem jih v poplavi let nehote spregledal. Morda sem koga izpustil ali kaj pozabil – a dejstva, da je letos za naše Šmartno veliko leto, zagotovo nisem!

Naša kultura praznuje častitljivih 120 let, gasilci so še tri leta starejši, preteklo je 100 let od odkritja spomenika prve vojne pred našo cerkvijo, Gledališče pod Kozolcem jih šteje petdeset, prav toliko naše pobratenje z Novim Selom, savinjska železnica 135, naša Slovenija pa natanko sto manj. Vsi ti mejniki so dokaz, da so korenine našega kraja globoke in trdne.

Hvala vsem, ki ste mi pomagali pri zbiranju podatkov in ubesedovanju teh dragocenih spominov. Hvala vsem vam, dragi bralci, ki ste prehodili to pot z mano in prebrali te zapise – o okoli štiristo nam bližnjih, tu živelih srcih. Posebni zahvali pa gresta gospodu župniku, tudi častnemu občanu naše občine, za njegovo neprecenljivo podporo ter družini, ki je pripomogla k uresničitvi moje zamisli.

Nekaj tega prazničnega, jubilejnega leta je še pred nami in naša skupna zgodba se piše naprej. Naj nas ta dediščina povezuje in navdihuje za prihodnost. Upam in verjamem, da se na martinovanju ob naši obnovljeni lokomotivi zberemo v čim večjem številu – ponosni na to, kar smo bili, in veseli tega, kar še bomo!

IZ ŠMARŠKE FARE

Nekaj misli k nekaterim godovom in praznikom v novembru in decembru

Ivan Napret, župnik

Izjemno vročemu poletju so sledili topli jesenski dnevi, ki so vse krajši, in vstopamo v čas hladnih dni ter v čas zahvale, ki jo bomo posebej obhajali združeno na Martinovo nedeljo, 8. novembra. Zahvalili se bomo Bogu za vse dobro in lepo, kar smo doživeli in prejeli. Suša je bila spremljevalka letošnjega leta, a kljub temu je bilo kar nekaj pridelkov, tudi sadja je bilo obilo, in vinska trta je dala svoj dober sad.

Meseca november in december sta tudi čas nekaterih praznikov in godov, ki nas povezujejo med seboj in s preteklostjo. Obhajate svoj rojstni ali godovni dan, obletnico poroke ...

November pričnemo s praznikom vseh svetnikov, državnim praznikom dnevom spomina na mrtve. Ob turobnih dneh ne

mislimo samo na grobove naših umrlih, ki smo jim hvaležni za življenje in vse, kar so nam dali, ampak se v veri veselimo, če so pri Bogu v nebesih v vrsti svetnikov. V cerkvi, ob grobu in doma jim poklanjamo svojo molitev.

Med svetniki v novembru zavzema prvo mesto sveti Martin, naš župnijski zavetnik.

Številni med nami nosite njegovo ime. Vsem je vzornik dobrote in ljubezni. Njegov god obhajamo 11. novembra. Za našo župnijo, kraj in občino je to praznik. Letos ga bomo slovesneje obhajali v nedeljo, 8. novembra. V tem letu je 770 let od omembe našega kraja po svetem Martinu. Slovesno sveto mašo bo vodil celjski škof **Maksimilijan**

Matjaž. Morda bo ob njem še zastopnik cistercijanov iz Stične, kamor je v zgodovini spadala naša župnija.

17. november – sv. Elizabeta Ogrska (1208–1231)

Stregla je ubogim in bolnim, posvetila se je delom usmiljenja. Za svojo zavetnico so si jo izbrale dobrodelne ustanove, med njimi tudi Karitas.

22. november – sv. Cecilija (umrla ok. 200)

Ob godu svete Cecilije, ki je zavetnica cerkvene glasbe, se zahvaljujem vsem organistom in pevcem za vaše poslanstvo v cerkvi. Brez vas bi bila naša srečanja ob oltarju pusta in hladna. Imate veselje, posluš in glas – vabljeni, da postanete člani pevskih zborov.

Letos obhajamo na ta dan, 22. novembra, praznik Kristusa Kralja veseljstva. Vatikanski cerkveni zbor je zapisal: »Kristus ima ključ zgodovine. Kdor hodi za Kristusom, popolnim človekom, bo sam bolj človek.« Na ta praznični dan bo v cerkvi svetega Miklavža v Žalcu srečanje cerkvenih pevskih zborov Žalsko-braslovške dekanije, kamor smo tudi vsi povabljeni.

29. november – prva adventna nedelja, začetek novega cerkvenega leta in čas priprave na božič. Pri svetih mašah bo blagoslov adventnih vencev, pri katerih se bomo ustavljali, prižigali sveče, molili in se veselili prihajajočih praznikov.

30. november – sv. Andrej, apostol

Je glavni zavetnik mariborske nadškofije. V Sloveniji je njemu posvečenih 45 cerkva. Apostola Andreja upodabljajo s križem v obliki črke X. Je zavetnik ribičev, mesarjev in vrvarjev; priporočajo se mu v raznih boleznih.

4. december – sv. Barbara (umrla ok. 306)

Naši predniki so jo uvrstili v skupino štirinajstih priprošnjikov v sili. Rudarji, ki so v rovih globoko pod zemljo in v stalni nevarnosti, so si jo izbrali za svojo zavetnico. Na njen god ste rudarji povabljeni k sveti maši, ki jo bomo obhajali v čast vaši zavetnici.

6. december – sv. Miklavž, škof (umrl ok. 350)

Velja za enega najbolj poznanih svetnikov in dobrotnikov. Na predvečer oziroma ponoči obiskuje družine in cerkve ter osrečuje otroke s svojimi darili. Njemu je v Sloveniji posvečenih okrog 200 cerkva.

7. december – sv. Ambrož, škof (339–397)

Kot škof in bogoslovni pisatelj je oblikovalec zahodne pobožnosti. V bogoslužje je vpeljal ljudsko petje in sam

napisal več pesmi ter jih tudi uglasbil. Je zavetnik čebelarjev.

8. december – Brezmadežno spočetje Device Marije

Resnico o svoji brezmadežnosti je povedala Marija sama, ko se je leta 1858 prikazala sveti Bernardki v Lurdu. Na Marijo pomislimo, ko hodimo mimo vaških kapel s kipom Brezmadežne, posebej v slovenskem Lurdu v Brestanici, Lurdu pri Šentjerneju in Lurdu pri Rimskih Toplicah. Pred božičem se z obiskom zornic, svitanc, posebej pa z devetdnevno, pripravljamo na božič.

25. december – božič

Božič, dan Gospodovega rojstva, obhajamo v cerkvah in seveda doma. Ob jaslicah in božičnem drevcu podoživljamo dogodke Kristusovega rojstva. Ob obisku polnočnice, božičnih maš, ob petju božičnih pesmi, kropljenju doma z blagoslovljeno vodo in kajenju stanovanja na sveti večer se naselita v nas mir in milost Gospodovega prihoda na svet.

26. december – sv. Štefan, diakon, prvi mučenec

Spomnimo se njegove diakonske službe v prvi Cerкви in njegovega mučeništva. Ta dan blagoslovljamo vodo in sol. V naši župniji že dolga leta blagoslovljamo tudi konje. Gospodarji konj, tudi letos vabljeni, da jih pripelžete.

27. december – sveti Janez, apostol

Pri mašah blagoslovljamo vino. Ker pa je letos ta dan nedelja in praznik Svete družine, bo pri maši blagoslov malih otrok. Ob koncu božične osmine bomo vstopili v novo leto in si želeli, da bi bilo srečno, blagoslovljeno ...

Svetnik meseca – sv. Leon Veliki (10. november)

To je prvi papež, ki je dobil vzdevek Veliki. Bil je v Galiji, ko je leta 440 izvedel, da je izvoljen za papeža. Njegovo dolgo papeževanje je minevalo v znamenju hudih bojev proti poganstvu in krivoverstvu, ki je razburkalo Vzhodno in Zahodno Cerkev. Nadzoroval je delo škofov in njihovih škofij. Branil je papežev primat v Cerкви. V zgodovini Cerkve in obči zgodovini je znano srečanje med papežem in Atilo, hunskim kraljem, ki je leta 452 uničil in opustošil pokrajini Veneto in Ligurijo. Po tem srečanju je kralj odšel

iz Italije. Leon je umrl 10. novembra 461.

Obvestila

1. november – Vsi sveti – sv. maše: ob 7.00, 8.30 Gorenje, 10.30 Šmartno Popoldanski obred ob 14.30 v cerkvi in na pokopališču. Ob 18.00 molimo v cerkvi rožni venec za rajne.

2. november – spomin vseh vernih rajnih – ob 7.00, 8.30 v Gorenju, večerna ob 17.00.

8. november – Martinova ob 7.00, slovesna ob 10.00.

22. november ob 15.00 v Žalcu – dekanijsko srečanje cerkvenih pevskih zborov.

29. november – prva adventna – ob 7.00, 8.30 v Gorenju, 10.30 blagoslov adventnih vencev.

5. december ob 16.00 – prihod sv. Miklavža v cerkev, obdaril bo predšolske otroke in otroke 1., 2. in 3. razreda.

24. december – sveta maša ob 20.30 v Gorenju, ob 24.00 slovesna polnočnica, pred mašo kratka priprava s pevci.

25. božič – praznične maše ob 7.00, 8.30 Gorenje in 10.30.

26. december – sv. Štefan – sv. maše ob 7.00, 8.30 Gorenje, 10.30 (po maši blagoslov konj v Martinovi vasi).

27. december – sv. Janez Evangelist – blagoslov vina ob 7.00, 8.30 v Gorenju, 10.30 – pri tej maši tudi blagoslov malih otrok.

**VSTOP
V ADVENTNI ČAS**

**Sobota, 28. november 2026,
ob 17.30,
ploščad pred Občino Šmartno ob Paki**

**TD Šmartno ob Paki, župan Občine
Šmartno ob Paki in VS Podgora
vabimo, da s prižigom prve svečke na
adventnem venčku skupaj stopimo v
čarobni adventni čas.**

ACHRON: ameriški skladatelj **BELAR:** slovenski skladatelj **ELGIN:** škotsko mesto **STOLP:** visoka stavba **ERAN:** filipinsko mesto **FAS:** ukaz bogov

1 2 3 4 5 6 7

1 2 3 4 5 6 7

GOSPODARJEV KRST VINA

Obiskali bomo zidanice v katerih
bodo gospodarji pripravili krst vina.

**Četrtek,
5. november 2026,
ob 17. uri,
Vinotoč Primožič,
Mali Vrh**

S seboj imejte bakle in svetilke.

VLJUDNO VABLJENI.

KLETI ODPRTIH VRAT 2026

14. in 15. november 2026

**Turistična kmetija Fajfar, Slatina
Juvan Marko, Rečica ob Paki**

21. in 22. november 2026

**Špančeva zidanica, Mali Vrh
Vinotoč Primožič, Mali Vrh**

28. in 29. november 2026

**Vinotoč Rakun, Mali Vrh
Vinogradništvo Kugler, Mali Vrh
Žibret-Kocuvan, Mali Vrh**

SPOŠTOVANI,

ob 770. obletnici prve posredne pisne omembe naselja
Šmartno ob Paki vas vljudno vabimo na simpozij in predstavitev
zbornika. Dogodek bo potekal v **ponedeljek, 2. novembra 2026,**
v **večnamenskem objektu »Marof« v Šmartnem ob Paki.**

Program dogodka bo razdeljen na dva dela:

9.00 – 16.45: Simpozij s predstavitvami razprav in razgledov

17.00: Predstavitev zbornika ter vodstvo po razstavi

**Veselimo se vaše družbe in
skupnega odkrivanja naše dediščine!
Prijazno povabljeni.**

Podroben program
z urnikom predavanj
in vsemi sodelujočimi

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Zgodovinski arhiv Celje

INŠTITUT
ZA NOVEJŠO ZGODOVINO

NAPOVEDNIK DOGODKOV

Vsak ponedeljek

18.30-20.30 MC Šmartno ob Paki – dvorana Marof
Latino solo, (info: Plesni studio Smaragd, Sara Livk, 030 333 503)
18.15, MC Šmartno ob Paki – galerija Dile
Sprostitutvena vadba Taqime (info: ivica.glasencnik@gmail.com)

Vsak prvi ponedeljek v mesecu

20.00, sejna soba MC Šmartno ob Paki
Svetniška pisarna Liste za napredek Šmartnega

Vsak drugi ponedeljek v mesecu

19.00, sejna soba MC Šmartno ob Paki
Svetniška pisarna SD

Vsak torek

9.00, društveni prostori DU Šmartno ob Paki
Ročna dela – kvačkanje, pletenje,..., igranje šaha, DU Šmartno ob Paki
16.15-18.00, MC Šmartno ob Paki – dvorana Marof
Plesni trening HIPHOP, M-Dance studio
18.00, MC Šmartno ob Paki – dvorana Marof/
podstrešje)
Joga (info: 070 477 013, maribor@jvz.org)
18.30, MC Šmartno ob Paki – dvorana Marof/
podstrešje)
Vadba IziFit (info: info.izi.fit@gmail.com)
18.00-20.00, MC Šmartno ob Paki – galerija Dile
Pilates (info: lucija.maglica@gmail.com)

Vsako sredo

9.00, društveni prostori DU Šmartno ob Paki
Druženje članov ob športnih aktivnostih, DU Šmartno ob Paki
19.00, MC Šmartno ob Paki – dvorana Marof (**razen zadnje srede v mesecu**)
Vadba Zadovoljna in iskriva, MC Šmartno ob Paki

Vsako zadnjo sredo v mesecu

19.00, MC Šmartno ob Paki – dvorana Marof
Zvočna kopel z gongi, zaželen energijska izmenjava
10€ (prijava: pisarna@mcsop.si)

Vsak četrtek

9.00, društveni prostori DU Šmartno ob Paki
Igranje taroka, DU Šmartno ob Paki
18.00-20.00, MC Šmartno ob Paki – galerija Dile
Pilates (info: lucija.maglica@gmail.com)
18.00, MC Šmartno ob Paki – dvorana Marof
Koronarna vadba, Šaleški koronarni klub Velenje
18.30, MC Šmartno ob Paki – dvorana Marof/
podstrešje
Vadba IziFit (info: info.izi.fit@gmail.com)
19.00-20.00, društveni prostori PD
Druženje v društveni pisarni, PD Šmartno ob Paki

Vsako prvo in tretjo soboto v mesecu (razen praznikov)

8.00–12.00, zbirno mesto odpadkov Šmartno ob Paki
Oddaja odpadkov za občane, PUP Saubermacher

Odpiralni čas Knjižnice Šmartno ob Paki

Ponedeljek: 14.00–18.00
Torek: 12.00–18.00
Sreda: 12.00–16.00
Četrtek: 10.00–16.00

OKTOBER

Sobota, 31. oktober,

10.00, Lovski dom Skorno
Spominsko srečanje Skorno, Krajevna organizacija ZB

NOVEMBER

Nedelja, 1. november,

8.00, Centralni spomenik žrtvam NOB v Šmartnem ob Paki
Komemoracija ob Dnevu spomina na mrtve, Občina Šmartno ob Paki, KO ZB, OŠ bratov Letonja, MePZ KD Šmartno ob Paki

Ponedeljek, 2. november,

9.00, MC Šmartno ob Paki – dvorana Marof
Simpozij s predstavitvami razprav in razgledov
17.00, MC Šmartno ob Paki – dvorana Marof
Predstavitev zbornika ter vodstvo po razstavi

Torek, 3. november,

16.00-17.00, Knjižnica Šmartno ob Paki
Sočutna točka, Knjižnica Šmartno ob Paki

Četrtek, 5. november

17.00, vinska klet Primožič, Mali Vrh
Gospodarjev krst vina v vinskih kletih, Turistično društvo in Društvo vinogradnikov Šmartno ob Paki

Sobota, 7. november,

Vesela Martinova sobota, MC Šmartno ob Paki in Občina Šmartno ob Paki v sodelovanju z društvi

Nedelja, 8. november

14.00, na igrišču v spodnji Podgori
Kostanjev piknik, VS Podgora
18.00, Kulturni dom Šmartno ob Paki
Ponovitev gledališke predstave »KURBE«, Vstopnice v predprodaji: 10€, na dan dogodka: 12€, rezervacije in informacije: 041 677 417 (Mateja), KD Šmartno ob Paki, Gledališče pod kozolcem

Torek, 10. november,

10.00–12.00, MC Šmartno ob Paki
Delavnica: Osnove pametnega telefona, MC Šmartno ob Paki in LU Velenje
12.30-13.30, MC Šmartno ob Paki
Delavnica: Kaligrafija (**obvezne prijave: pisarna@mcsop.si**), MC Šmartno ob Paki in LU Velenje

Sreda, 11. november

18.00, Kulturni dom Šmartno ob Paki
Slavnostna seja ob občinskem prazniku, Občina in MC Šmartno ob Paki

Četrtek, 12. november

16.30, Knjižnica Šmartno ob Paki
Pravljčna joga za otroke, Knjižnica Šmartno ob Paki

Sobota, 14. november,

Od 15.00 dalje
Kleti odprtih vrat 2026: Turistična kmetija Fajfar (Slatina) in Juvan Marko (Rečica ob Paki)

Nedelja, 15. november,

Od 13.00 dalje
Kleti odprtih vrat 2025: Turistična kmetija Fajfar (Slatina) in Juvan Marko (Rečica ob Paki)

Torek, 17. november,

15.30, Knjižnica Šmartno ob Paki
Pogovorna skupina Šmartnice, Knjižnica Šmartno ob Paki

Četrtek, 19. november,

10.00-16.00, Knjižnica Šmartno ob Paki
Brezplačen vpis v knjižnico za nove člane, Knjižnica Šmartno ob Paki

Sobota, 21. november,

Od 15.00 dalje
Kleti odprtih vrat 2026: Špančeva zidanica in Vinotoč Primožič (Mali Vrh)

Nedelja, 22. november,

7.00, zbirno mesto v Martinovi vasi
Čreta (870m) - Dobrovlje (857m) - Farbanca (702m), lahka tura, PD Šmartno ob Paki
Od 13.00 dalje
Kleti odprtih vrat 2026: Špančeva zidanica in Vinotoč Primožič (Mali Vrh)

Torek, 24. november,

10.00–12.00, MC Šmartno ob Paki
Delavnica: Osnove pametnega telefona, MC Šmartno ob Paki in LU Velenje
12.30-13.30, MC Šmartno ob Paki
Delavnica: Kaligrafija (**obvezne prijave: pisarna@mcsop.si**), MC Šmartno ob Paki in LU Velenje

Sreda, 25. november,

18.00, Kulturni dom Šmartno ob Paki
Otvoritev razstave Martinove likovne kolonije, MC Šmartno ob Paki

Petek, 27. november,

16.30, pri OŠ bratov Letonja
Miklavžev sejem, OŠ bratov Letonja
18.00, MC Šmartno ob Paki – dvorana Marof
Potopisno predavanje: Po evropski Martinovi poti, Ana in Igor Gruber, MC Šmartno ob Paki

Sobota, 28. november,

Od 15.00 dalje
Kleti odprtih vrat 2026: Vinotoč Rakun, Vinogradništvo Kugler, Žibret-Kocuvan (Mali Vrh)
17.30, ploščad pred Občino Šmartno ob Paki
Vstop v adventni čas, TD Šmartno ob Paki, Občina Šmartno ob Paki in VS Podgora

Nedelja, 29. november,

Od 13.00 dalje
Kleti odprtih vrat 2026: Vinotoč Rakun, Vinogradništvo Kugler, Žibret-Kocuvan (Mali Vrh)

Ponedeljek, 30. november,

19.00, Knjižnica Šmartno ob Paki
O Šmartnanih malo drugače, - Žiga Mežnar, Knjižnica Šmartno ob Paki

DECEMBER

Torek, 8. december,

10.00–12.00, MC Šmartno ob Paki
Delavnica: Osnove pametnega telefona, MC Šmartno ob Paki in LU Velenje
12.30-13.30, MC Šmartno ob Paki
Delavnica: Kaligrafija (**obvezne prijave: pisarna@mcsop.si**), MC Šmartno ob Paki in LU Velenje
16.00-17.00, Knjižnica Šmartno ob Paki
Sočutna točka, Knjižnica Šmartno ob Paki

Četrtek, 10. december,

16.30, Knjižnica Šmartno ob Paki
Pravljčna joga za otroke, Knjižnica Šmartno ob Paki

Petek, 11. december,

18.30, Kulturni dom Šmartno ob Paki
Otroška predstava: Narobe stvari v mestu Petpedi, MS Gledališča pod kozolcem

Torek, 15. december,

15.30, Knjižnica Šmartno ob Paki
Pogovorna skupina Šmartnice, Knjižnica Šmartno ob Paki

Nedelja, 20. december

7.00, zbirno mesto v Martinovi vasi
Izlet v neznano, lahka tura, PD Šmartno ob Paki

Torek, 22. december

18.00, Kulturni dom Šmartno ob Paki
Nekaj smeha in nekaj resnice: ONA REČE, ON MISLI – Polona Požgan, MC Šmartno ob Paki

Sobota, 26. december,

19.00, Kulturni dom Šmartno ob Paki
Božično-novoletni koncert z gosti, MePZ, KD Šmartno ob Paki, Občina Šmartno ob Paki

Ponedeljek, 28. december – četrtek, 31. december,

10.00-12.00, MC Šmartno ob Paki
Prednovoletni počitniški ŽIV ŽAV, MC Šmartno ob Paki

